

פרוטוקול ישיבת מליאה מספר 12
התקיימה ביום שני, 4.2.25, 18:30

נוכחים: חברי המועצה

מר שרון אלפסי, ראש המועצה
מר דורון שרעבי, חבר המליאה
גבי לימור שחק, חברת המליאה
מר רן מנו, חבר המליאה
מר ישראל מאיה, חבר המליאה
מר מאור הרוש, חבר מליאה
גבי נירה אטיאס, חברת מליאה

חסרים:

גבי דנה מורי, חברת המליאה
גבי קרן מורה רינות, חברת מליאה

יועץ משפטי, מנכ"ל המועצה, גזבר המועצה, מבקר מועצה:

עו"ד עופר רזניק, היועץ המשפטי
מר ניסים אלקובי, מנכ"ל המועצה
מר ענבר לוי, גזבר המועצה
מר עודד שגב, מבקר המועצה

פתיחת ישיבת מליאה מס'

הישיבה מוקלטת ומצולמת

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

סדר יום:

1. עדכוני ראש המועצה.
2. דו"ח מבוקר חצי שנתי 2024.
3. המלצות ועדת היגוי קאנטרי – אישור.
4. אישור תב"רים.
5. הגדלת מסגרת אשראי לזמן קצר.

מר שרון אלפסי : ערב טוב, ישיבת מליאה.

מר ניסים אלקובי : ערב טוב, ישיבת מליאה מס' 12. אנחנו מתחילים עם עדכוני ראש מועצה, ולאחר מכן לפי הסדר של הנושאים לפנינו. ולפני כן נבקש, לגבי עדכון של נושא התב"רים, אישור תב"רים נספח, עדכון של מה ששלחנו לכם. אז נצטרך -

מר שרון אלפסי : לאשר אותו לפני.

מר ניסים אלקובי : מה?

מר שרון אלפסי : אנחנו צריכים לאשר אותו עכשיו?

מר ניסים אלקובי : אפשר לאשר גם לפני הסעיף.

מר שרון אלפסי : אוקי.

מר ניסים אלקובי : זה בסדר. אוקי, אז נתחיל עם עדכונים.

1. עדכוני ראש המועצה.

מר שרון אלפסי : טוב, קודם כל, אנחנו בשבוע מאוד, מאוד מאתגר. הסיפור של החזרה של החטופים, אנחנו רק מקווים שכל התהליך הזה ימשיך, ובאמת ייצא לפועל. כל התהליך הזה הוא קודם כל מאוד, מאוד מרגש.

לראות אותם חוזרים הביתה אחרי 4 שנה ו-4 חודשים. אז על זה אני רוצה להגיד שאפו. ואני מקווה באמת שכולם יחזרו הביתה מהר. אני רוצה מפה לאחל בהצלחה באמת לרמטכ"ל החדש הנכנס. הוא היה מנכ"ל משרד הביטחון. והוא אמור להתחיל תפקיד כבר במרץ. אז מפה באמת לאחל לו בהצלחה.

כמה עדכונים מאוד, מאוד חשובים שהיו. הראשון היום בכל מה שקשור בנושא הסעות. היינו, אני וניסים היום בוועדת כספים בכנסת, בכל מה שקשור בהסעות ברשויות המקומיות, והנטל הכלכלי, והמשמעות האדירה כלפי הרשויות, גם

המקומיות וגם האזוריות. לא נעים להגיד, אבל דיון, להערכתך, דיון עקר. דיון שמתנהל כבר כמעט שנתיים. כולם מבינים. בסוף יש פה איזה פער משמעותי של כמעט 253,000,000 ₪ רק בנושא הסעות, שברור לכולם שנושא הסעות במשרד החינוך זה תחת אחריות של משרד החינוך. משרדי ממשלה, מי שצריך לתת חינוך במדינת ישראל זה עדיין המדינה, ולא הרשויות המקומיות. ורק בנושא הסעות, בשנת 2024 אנחנו בגירעון של כ-5,500,000 ₪. מה שמקשה מאוד על המועצה.

ולכן פה צריך להגיע לפתרון, ופתרון מהיר. אנחנו אמרנו את שלנו. הם הגיעו לייצג כרגע את השלטון האזורי, ואנחנו באנו כרגע להגיד את האמרה שלנו כשלטון מקומי. ושאנחנו מתנהלים למעשה כמו מועצה אזורית. כל השירותים שאנחנו מקבלים היום בנושא החינוך יוצא החוצה.

ואנחנו דורשים לזה מענה. אתמול היה לנו סיור של לימור, של חן, מנהלת החטיבה, של אריאל, בבי"ס נחשון. אני חושב שהייתה פגישה טובה. יש נכונות גדולה לקבל היום את כל התלמידים, 40 תלמידים, סליחה, לא את כל התלמידים?

גב' קרן מ. רינות : בנחשון?

מר שרון אלפסי : בנחשון. מה שלא היה בעבר. עם זאת, אנחנו קצת סקפטיים לגבי התהליך, כי יש פה הרבה, הרבה מגבלות-

מר מאור הרוש : יש לכם הגבלה ל-40 תלמידים?

מר שרון אלפסי : איד?

מר מאור הרוש : 40... תלמידים?

מר שרון אלפסי : כן, כן.

מר מאור הרוש : זו יכולת הספיגה שלנו?

מר שרון אלפסי : כן. שלהם כרגע.

מר ישראל מאיה : לא כדאי שכל התלמידים ייסעו ליהוד, ואז תהיה לך רק הסעה אחת-

מר שרון אלפסי : לא, לא, גם שם. אני לא מוכן לעבור. אני לא מוכן שהתלמידים שלנו יעברו את מה שהם עברו בשנה האחרונה, בסדר? אנחנו עד ה-1.9, חלק מהילדים לא ידעו בכלל לאיזה בי"ס הם הולכים.

גב' קרן מ. רינות : לא, אבל ישראל אומר נקודה לגבי ההסעות. שאולי עדיף שתהיה נקודה-

מר שרון אלפסי : עדיף, אידיאלי. אבל אין יכולת כזאת.

מר ישראל מאיה : למה, בתיכון יהוד לא יכולים לקלוט את כולם?

מר שרון אלפסי : לא יכולים לקלוט את כולם.

מר ישראל מאיה : כמה יש לנו בשנה הבאה?

מר שרון אלפסי : 72, כרגע.

מר ישראל מאיה : זהו?

מר שרון אלפסי : כן. שנה שעברה היה 66. לימור, שתגיד כמה מילים.

גב' לימור שחק : אני אגיד משהו. היינו לפני איזה חודשיים בערך במקיף יהוד, והיינו אתמול בנחשון. לי יש, אני גם כתבתי במייל בסיכום פגישה שאריאל הוציא, לי יש הרבה סימני שאלה אחרי הפגישה אתמול.

הם בעצם אמרו שהם יכולים לקבל 40 תלמידים, אבל אין להם כיתת אתגר, שיש חלק שצריכים כיתות אתגר. מב"ר, הם לא יוכלו לקבל את התלמידים שלנו, כי זו כיתה אחת של 25 תלמידים, וזה קודם כל מבחינתו עדיפות לחבל מודיעין. ובסוף, זה משאיר שוב אותנו. אז שאלתי אותם, מה תנאי הקבלה-

מר מאור הרוש : מה, זה הומניסטי נשאר רק?

גב' לימור שחק : זה נשאר ל-א'.

מר מאור הרוש : המגמות האלה-

גב' לימור שחק : אני אגיד. בנחשון, במגמה אולי ב-3, 4 השנים האחרונות, המצטיינים שבמצטיינים, שבמצטיינים הם מקבלים. עכשיו,

אני אומרת שזה מצוין, אבל אנחנו, כל הילדים שלנו צריכים להיות, שתהיה להם אפשרות להתקבל-

מר רן מנו : איך זה מצוין? לא הבנתי איך זה מצוין? איך זה מצוין שרק המצטיינים מתקבלים?

מר שרון אלפסי : לא, זה מה שהיה.

גב' לימור שחק : לא, להפך, זה מה שאמרתי. רן-

מר שרון אלפסי : היום אנחנו לא שם.

מר רן מנו : אמרת, זה מצוין.

גב' לימור שחק : לא, לא, לא. אמרתי להפך, אני בדיוק חושבת אותו דבר. מצוין, הם רוצים, לא, לא, זה הכעיס אותי. אנחנו מדברים על אותו דבר. ובסוף, כשאין לנו כרגע. אני שוב, אני גם רוצה לכתוב שוב מייל, שגם מנהלת אגף החינוך בחבל מודיעין תהיה מכותבת, כי אין לנו תשובות. זה מה תנאי הקבלה של הילדים. ריאיון אישי. אז עפ"י מה מקבלים. יש שם הרבה עניינים-

מר רן מנו : על פניו זה נראה כמו ניסיון לטשטש אותנו-

מר שרון אלפסי : לא.

מר רן מנו : בואו אנחנו נקבל את ה-40 הכי טובים, כי זה יעשה לנו טוב לבי"ס-

מר שרון אלפסי : לא, לא, לא, זה לא שם-

מר רן מנו : ואת השאר אני לא מוכן לקבל.

מר שרון אלפסי : קודם כל, יש שם מנהל חדש-

גב' לימור שחק : הלוואי וגם את ה-40. יש שם משהו לא ברור-

מר שרון אלפסי : שהוא מגיע עם רצון טוב. עכשיו, אני אומר לכם. בסוף, יש פה אינטרס משותף שלהם-

מר מאור הרוש : איך אתה מדבר עם מנהל חדש, ביהוד?

מר שרון אלפסי : לא, בנחשון.

- גב' לימור שחק :** לא, יש שם מנהלת תיכון, מנהלת חטיבה, ויש שם מנהל שהוא על 6 השנתי. שאיתו בעצם נפגשנו.
- מר שרון אלפסי :** ושם הרעיון המרכזי הוא לקבל. ויש פה אינטרס. הוא מקבל על זה כסף, הוא מקבל על זה לא מעט כסף. ואנחנו נצטרך לקחת ולנצל את הרעיון הזה, ולראות שאנחנו מצליחים לממש את האינטרס שלנו.
- מר מאור הרוש :** אבל אז היא אמרה שהיא רוצה לממן את ההסעות, שהיא מוכנה לממן את ההסעה.
- מר שרון אלפסי :** עכשיו על זה דיברנו. כרגע נעשית פגישה עם סוסן, ואני מקווה מאוד שאנחנו נצליח. טוב, שבוע שעבר נכנס-
- מר ישראל מאיה :** אני לא מביין את העניין. כמו שלימור הציגה את זה, נראה לי שאנחנו על הקנטים, אנחנו בכלל לא בעניין.
- מר שרון אלפסי :** לא, ממש לא-
- גב' לימור שחק :** לא, אנחנו עובדים עכשיו כולנו מאוד, ככה שזה יהיה ברור, ואנחנו לא פוחדים לבוא ולהגיד להם, הילדים שלנו הם לא. אנחנו-
- מר ישראל מאיה :** את יכולה לא לפחד, מה זה יעזור?
- גב' לימור שחק :** לא, לא, לא-
- מר שרון אלפסי :** אבל זה לא רק לא, זה לא רק ביי"ס הזה. אנחנו עובדים עם יהוד, אנחנו עובדים איתם, עם עתיד-
- גב' לימור שחק :** וגם מחוז ירושלים-
- מר שרון אלפסי :** אנחנו עובדים עם כולם-
- גב' לימור שחק :** גם מחוז ירושלים יצטרך לתת לנו-
- מר ישראל מאיה :** תשמע, מציק לי משהו אחד משהו. למה לא הכל ביהוד.
- מר שרון אלפסי :** כי אין הכל ביהוד.
- מר ישראל מאיה :** למה לא?
- גב' לימור שחק :** לא, כי גם לא כולם-

מר ישראל מאיה : אתה יכול להכריח אותנו. תשמע, בעבר, כל התלמידים היו ביהוד. מה קרה?

גב' לימור שחק : ישראל, אבל לא כולם מתאימים ורוצים להירשם. ואנחנו צריכים כמועצה בעיניי, לתת לתלמידים שלנו מבחר אופציות, ושהם לא ידפקו כמו מסכנים, שאנחנו נפתח להם את הדלת. ועל זה אנחנו עובדים עכשיו. עם כרמית, מנהלת מחוז ירושלים, עם-

מר רן מנו : אני, תחושת הבטן שלי אומרת שאנחנו בתחילת שנה לקבל את אותו סיפור כמו שנה שעברה.

גב' לימור שחק : הלוואי ולא. בשביל זה אנחנו עובדים מעכשיו.

מר רן מנו : זו תחושת הבטן שלי.

מר שרון אלפסי : אבל בגלל זה אנחנו עובדים עכשיו.

גב' לימור שחק : עובדים על זה מעכשיו.

מר רן מנו : אתם עובדים, זה בסדר שאתם עובדים, שרון. אבל אני חושב שקודם כל הייתם צריכים להיפגש עם סוסן. כי סוסן יפתור לך את כל הבעיה. אבל הלכתם-

מר שרון אלפסי : עם סוסן יש לי פגישה בכל מקרה.

מר רן מנו : הלכתם לאלה שלא יכולים לקבל החלטות. תלכו לזה שכן יודע לקבל החלטות.

מר שרון אלפסי : אבל קיבלו החלטות. כרגע ההחלטות שהתקבלו, שהם יכולים לשנה הבאה, בעקבות המיפוי שיש להם על חבל מודיעין. היום בייס נחשון קולט רק את חבל מודיעין ואת בית אריה.

מר רן מנו : למה אתה לא מפיל את זה על משרד החינוך? למה אתה לא בא למשרד החינוך ואומר להם, חברים יקרים, אתם תמצאו לי את הפתרון?

מר שרון אלפסי : ברור שזה נופל על משרד החינוך, בסדר? ועובדה, אנחנו שם במיפוי. בסוף אנחנו צריכים לייצר קשרים בין אישיים, כדי לגרום לדברים לקרות. עכשיו, נכון להיום, יש להם יכולת לקלוט 220 תלמידים.

והצפי לשנה הבאה, הם בערך מחבל מודיעין רק 180 תלמידים. ולכן יש לנו פער של 40 תלמידים, שיכולים להתקבל. מתוך ה-70, עוד 30 תלמידים ליהוד, ולעתיד. אנחנו סוגרים את הפער. רק אנחנו צריכים להיות סגורים, ועל זה אנחנו עובדים.

- גב' קרן מ. רינות :** מה עם כפר אורנים?
- מר שרון אלפסי :** על זה אני מדבר, עתיד.
- גב' לימור שחק :** עתיד זה כפר אורנים.
- מר שרון אלפסי :** כפר אורנים.
- גב' קרן מ. רינות :** אה, עתיד. אז רגע, אז אמרת יהוד או עתיד?
- מר שרון אלפסי :** יהוד, נחשון ועתיד, בכפר אורנים.
- מר רן מנו :** ואתה מגדיל לעצמך את כמות ההסעות.
- מר שרון אלפסי :** זה קיים לי היום. המטרה היא בסוף לסיים עם יהוד, ולעבור לעתיד.
- מר רן מנו :** אבל היה לך את כפר אורנים עכשיו.
- מר שרון אלפסי :** כרגע כפר אורנים לא יכול לקלוט בכלל. אני טוען שהוא לא יכול לקלוט בכלל. הוא לא יהיה מוכן לשנה הבאה.
- גב' קרן מ. רינות :** מי?
- מר שרון אלפסי :** כפר אורנים.
- מר מאור הרוש :** אני חייב לשאול שנייה, כמדיניות, מה קורה עם הסתכלות ל-3, 4, 5 שנים הקרובות לגבי תיכון? אולי כבר אנחנו צריכים במקום להיות לחסדי יהוד וזה-
- מר ישראל מאיה :** הולכים לבנות ביי"ס על המאדים.
- מר שרון אלפסי :** אבל זה לא הדיון עכשיו, חבר'ה-
- מר ישראל מאיה :** הולכים לבנות ביי"ס על המאדים, ואז הכל יהיה בסדר.
- מר מאור הרוש :** אנחנו מדברים על 4, 5 שנים. להקים תיכון זה לא מעכשיו לעכשיו, נכון?

מר שרון אלפסי : רן, נירה צריכה ללכת. התחייבתי. בואו נהיה פרודוקטיביים בסיפור הזה. יהיה דיון עמוק בסיפור. אנחנו עדיין לא שם. שבוע שעבר נכנס וטרינר חדש, התחיל לעבוד. נבחר קב"ט מוס"ח חדש. כבר-

מר ישראל מאיה : וטרינר חדש, מה? היה איזה אחד-

מר שרון אלפסי : קב"ט מוס"ח שסיים-

מר ישראל מאיה : לא, לא. וטרינר.

מר שרון אלפסי : וטרינר חדש.

מר ישראל מאיה : חדש ששכרתם...לא?

מר ניסים אלקובי : עד למכרז. כן, הוא מתמודד איתם במכרז.

מר ישראל מאיה : אה, אוקי.

מר שרון אלפסי : בסדר?

מר ניסים אלקובי : עד למכרז, באישור של משרד החקלאות, מסודר הכל.

מר שרון אלפסי : אתמול הייתה ועדת בחינה לקליטה של מנהל מחלקת חינוך חדש. היו 4 מדהימים, לטעמי. ובחרנו, אני מקווה את הכי טוב מבין כל ה-4. מדובר על חבר'ה. הגיע אחד כסגן מנהל אגף במועצה אזורית שומרון. הגיע מנהל אגף בבית שמש.

הגיע מישהו מקרן מנדל, שמתעסק כל הזמן בחינוך. והיה מנהל בי"ס, שהגיע להתמודד. אז הייתה בחירה קשה. היה ויכוח, אבל היה ויכוח מצוין, אני חושב. וזה בדיוק מה שאנחנו רוצים. אז כשאנחנו בוחרים מבין הטובים, אנחנו במצב טוב. זכויות קרקע קופ"ח-

מר רן מנו : סליחה, אני חייב לדייק אותך.

מר שרון אלפסי : ש-?

מר רן מנו : הבחירה לא הייתה קשה בכלל. היו 6-

מר שרון אלפסי : 4.

מר רן מנו : 4.

- מר שרון אלפסי :** הבנת על מה אני מדבר? הבנת על מה אני מדבר?
- מר רן מנו :** מתוך ה-4, שניים היו בסדר, ושניים בכלל לא בכיוון. אני לא יודע על מה אתה מדבר, שהיה זה-
- גב' קרן מ. רינות :** אני רוצה להגיד משהו לגבי זה. לא. אני חושבת, קודם כל, נבחר מישהו-
- מר רן מנו :** ואתה, עוד פעם אם תעשה את מה שעשית עכשיו, אני אומר לך, אני אכנס בך.
- מר שרון אלפסי :** מה עשינו עכשיו?
- מר רן מנו :** לא חושב. אתה יודע.
- מר שרון אלפסי :** מה עשיתי?
- גב' קרן מ. רינות :** אני חושבת שמהו בקריטריונים, שהיינו צריכים לנקד, הוא היה לקוי. ובגלל זה גם, בסופו של דבר הגיע מספר 2 או לא יודעת למקום שהוא הגיע. אני חושבת שהשאלות שם צריכות להיות אחרות לגמרי, לגמרי. בכלל היו שאלות, סתם שאלה על תעודות. יש לו תעודות, אין לו תעודות. הרי אם אין לו תעודות, אז הוא פסול מראש. למה אני בכלל צריכה אני לנקד את זה?
- מר ישראל מאיה :** הוא צריך להציג את התעודות מראש.
- גב' קרן מ. רינות :** לא. רק שנייה. אם במכרז דורשים שיהיו לו תעודות, אוקי? והוא לא הביא תעודות, אין לו תעודות-
- מר ניסים אלקובי :** זו לא הסוגיה.
- גב' קרן מ. רינות :** רגע. אני צריכה, כשאני בוועדת קבלה, צריכה לבדוק האם סעיף התעודות או לא. בעיניי זה לא נכון.
- מר ניסים אלקובי :** לא, זה לא מה שהתבקשת לבדוק.
- גב' קרן מ. רינות :** אז מה התבקשתי?
- מר ניסים אלקובי :** אני אגיד שוב פעם. התעודות במכרז, התעודה במכרז היא סף כניסה. עכשיו, כשבא מישהו ויש לו תעודה של תואר שני בחינוך, וגם תעודת הוראה, וגם בוגר תכנית מנדל, והיה לנו

אחד שהוא דוקטורט וכוי, יש הבדל בין אחד כזה, שעבר את כל המהלך הזה, לבין אחד שיש לו תואר ראשון. שיש לו תעודת הוראה, והוא יכול להתמודד, כתנאי להיכנס למכרז.

מר מאור הרוש : ניסים, היא שואלת, האם מישהו בדק את התעודות שלו?

מר ניסים אלקובי : ברור. חני גלר. התיקים גם היו פה-

מר ישראל מאיה : אז היא אומרת, הוועדה בעצם צריכה לדעת שהתעודות שנדרשות, קיימות.

מר ניסים אלקובי : כן. אבל גם החומר היה לכל אחד בתיקיה. הוא יכל לבדוק-

מר מאור הרוש : תיק עבודות לא נגמר.

גב' קרן מ. רינות : אני עדיין חושבת. אני לא יודעת מי חיבר את השאלות, אבל אני עדיין חושבת שצריך לעשות לזה איזשהו review, בשביל לשכלל, לשכלל. לא שזה יהיה כל כך. בעיניים שלי זה היה קצת שטוח.

מר ניסים אלקובי : אני אגיד לך משהו עוד יותר. ישבה פה אושרה, כנציגה של משרד הפנים, ואמרה, הייתי בעשרות ועדות, עוד לא הייתי בוועדה כזאת. אתם נותנים ניקוד, אתם נותנים זה. לא. היא אמרה, יושבים, שומעים אותם, ואז אומרים, מה אתם אומרים על הראשון, השני, מי בעד וזהו. ואנחנו עלינו עוד פעם-

גב' קרן מ. רינות : בסדר. אני נתתי ביקורת. אפשר לקבל, אפשר לא לקבל.

מר רן מנו : שמת לי שמעולם לא נבחר מישהו שעבר-

גב' קרן מ. רינות : נכון.

מר רן מנו : שקיבל את הציון הטוב-

מר ניסים אלקובי : של המבחן?

מר רן מנו : של המבחנים. ואני שואל את עצמי, למה המבחנים האלה. המבחנים האלה-

מר ניסים אלקובי : זה חובה, כתוב לך. כתוב לך, חובה.

מר שרון אלפסי : חבריה, סטטוס קופ"ח לאומית. השבוע העברנו לפי הזה, כספי שימוש. אנחנו הוטענו ברעיון המרכזי. בסוף אנחנו חשבנו שאנחנו צריכים לשלם 380,000 ₪, ולהיכנס לתביעה של 2,800,000 ₪, ולראות מה אנחנו מקבלים. בסוף מדובר על 380,000 ₪, שמדברים על שימוש בקרקע לאורך השנים אחורה. דמי שימוש בלבד. ויש לנו לשלם עוד 1,040,000 ₪ כדי לקבל את הזכויות בקרקע.

כרגע אנחנו הגשנו את זה על בסיס ה-380,000 ₪ לבית משפט. ואנחנו מתחילים להתנהל על הבסיס הזה. יש לנו 3 חודשים להגיש ערעור שומות על הכל. ועל הבסיס הזה אנחנו נתחיל לנהל מו"מ עם קמ"ט אפוטרופוס, בתקווה שנצליח להגיע-

מר ישראל מאיה : הם יושבים על הקרקע שלנו, ואנחנו צריכים לשלם.

מר שרון אלפסי : לא, לא, לא. כרגע הם יושבים על הקרקע של המדינה, מסתבר. על קרקע-

מר ישראל מאיה : אז, אז שישלמו למדינה.

מר שרון אלפסי : ואנחנו רוצים את הזכויות.

מר ניסים אלקובי : לא, אבל למה שלא ישלמו לך?

מר שרון אלפסי : כן.

מר ישראל מאיה : אבל בינתיים יוצא מהקופה שלנו-

מר שרון אלפסי : לא יוצא כלום. זה זמני.

מר מאור הרוש : רגע. רק תדייק את זה. מחכים לתביעה, שנקבל את הכסף. ומתוך סתם דוגמה, 2,000,000 ₪ תביעה, 1,000,000 ₪ ילך לקרקע, 1,000,000 ₪ יישאר בצ'אנטה. ואח"כ-

מר ניסים אלקובי : שכירות, שכירות. ואח"כ כבעל קרקע מותר להגיד לך להגיד לו, אדוני, תשלם לי שכירות.

מר שרון אלפסי : או שתיקח את הרגליים, ותעוף לאלף זה.

מר ניסים אלקובי : בדיוק. כי היום הוא אומר לך, סליחה, מי אתה?

מר ענבר לוינ:

משפט אחד, בקצרה. עוד פעם, אנחנו תכננו, והתחלנו להעביר כבר את הסכום, אבל התברר שהשובר ששלחו לנו, אי אפשר לשלם. בקיצור, נדרש לשלם מלוא הסכום. שיהיה ברור, אפשר על הסכום הזה עוד להגיש, לקחת שומה, ולבחון האם זה סכום מוגזם או לא.

בגדול, והראיתי את זה כאן, וגם הצגתי לעופר. המגשר, שהציע בשעתו, אומר סה"כ מבחינתו זו עסקה מאוד כדאית. רק צריך להבין שאנחנו ישבנו למו"מ, ולכן ראוי שזה על השולחן, כי דיברנו על תב"ר של 400,000 ₪, ויש סיכוי שיגידו לנו take it, or leave it, ונצטרך לשלם כ-1,600,000 ₪-

מר שרון אלפסי: סה"כ.

אבל הנחת עבודה, לאלתר. הנחת העבודה, שיהיה ברור לכולם, שהשווי של המבנה עבורנו, שכירות והכל, הרבה, הרבה יותר גבוהה. אז זו השקעה כדאית בכל כיוון. מי שיכול, אפשר לקבל לראות את ההצעה של המגשר, שהיא באופן משמעותי יותר גבוהה מהסכום הזה.

מר ענבר לוינ:

מר רן מנו: אני רוצה לראות.

מר ענבר לוינ: בשמחה.

מר ישראל מאיה: והם קיבלו את זה?

מר ענבר לוינ: עוד פעם, אנחנו בבית משפט-

מר רן מנו: האם אין אפשרות להפקיד ערבות כדי-

מר שרון אלפסי: לא, לא. ניסינו הכל. צ'קים דחויים, ניסינו. ניסינו ערבות, ניסינו אלף ואחד דברים, הם לא הסכימו.

מר ענבר לוינ: לא הסכימו. ניסו כאן כל השנים כל מיני דברים, ואמרו צ'ק דחוי וזה. בקיצור, אנחנו הגענו לנקודה שגם בית משפט נתן לנו דדליין. ובסוף אמרנו, דדליין, אנחנו רוכשים את זה. ואז באנו כאן למליאה, פתחנו תב"ר 400,000 ₪. חשבנו שצריכים להעביר 388,000 ₪. ניסינו להעביר, מסתבר שהשובר, אי אפשר.

נתקע, צריך להעביר 1,600,000 ₪. דיברנו איתם בשיחות. אז הם אומרים, חבריה, תשלמו, אנחנו שומרים לכם כרגע. הקרקע שמורה לכם, אף אחד לא יכול לרכוש אותה במקומכם. אבל אנחנו במו"מ, וגם לדעת שיש סיכוי שאנחנו נצטרך להשלים את הרכישה הזאת-

מר מאור הרוש : רגע. אני חייב לשאול משהו שאמרת עכשיו. אמרת 380,000 ₪, רצינו לשלם את השובר, לא הצלחנו, כי השובר הוא על 1,000,000 ₪ ומשהו. אז מה הגשנו לבית המשפט? מה הגשנו לבית המשפט-

מר ענבר לוין : הגשנו לנו...

מר ניסים אלקובי : אישור שאנחנו רוכשים, בהסכמה של קב"ט אפוטרופוס, שאנחנו רוכשים את הקרקע.

מר מאור הרוש : ובית המשפט הכיר בזה? אוקי, סבבה.

מר שרון אלפסי : זה בסדר גמור.

מר ענבר לוין : השובר בפועל-

מר ניסים אלקובי : אני מקווה שלא יהיו הפתעות עוד.

מר ענבר לוין : בבית משפט נתנו תשובה-

עו"ד עופר רזניק : הוא כרגע קיבל את זה, והוא מבקש הודעת עיקול.

מר רן מנו : מי הגיש את התביעה, אנחנו או הם?

עו"ד עופר רזניק : הם הגישו את התביעה, ואחרי זה אנחנו הגשנו נגדית לתשלום שכירות. הם הגישו על כל המבנה, על השיפוץ, מה שנעשה וכו'.

מר רן מנו : אם הקרקע היא שלנו-

דובר : הם לא שלנו, הם לא שלנו. היא תהיה שלנו.

מר ניסים אלקובי : עדיין לא, אבל כשתהיה.

מר רן מנו : כרגע היא רשומה על שמם? על מי היא רשומה? על מנהל מקרקעי ישראל. אז זאת אומרת, אם הקרקע היא שלנו, אז

מנהל מקרקעי ישראל גם הייתה חלק מהתביעה הזאת, אם ככה.

מר שרון אלפסי : לא. כי אנחנו דורשים שכירות שאנחנו לא יכולים לקבל למעשה, כי הקרקע לא שלנו.

מר ניסים אלקובי : היא הקצתה לכם אותם, היא הקצתה לכם אותם-

מר רן מנו : ולמה לא עשינו להם צו פינוי, שיפנו את המבנה שלהם?

מר שרון אלפסי : הקרקע לא שלך. ועכשיו אני מבקש את הכסף אחורה כמה שנוכל-

מר רן מנו : מנהל מקרקעי ישראל לא היה נותן לך אישור, כי זה יושב לך בתוך-

מר שרון אלפסי : לא, לא, לא. לא. בסדר? קופ"ח כללית, יש כוונה לפתוח. אנחנו בדין ודברים איתם לראות איפה, איך, באיזו קונסטלציה. היום האמת שהם שלחו לי מייל, שהם רוצים לתת שירותים, והם מחפשים לראות בית מרקחת, אם הם יכולים להקים גם בית מרקחת, ולא חייב במקום. אז גם זה ייבחן. הבעיה שהם צריכים מבנה בטון, וזה לא קיים לנו. אבל האפשרות-

מר רן מנו : למה דווקא כללית, ולא קופ"ח אחרת?

מר שרון אלפסי : כי התנהל מו"מ עם כללית-

מר ניסים אלקובי : לא. יש לאומית, יש לך מכבי פה. עכשיו עם כללית.

מר מאור הרוש : מה זה הסתדרות? היא מאוחדת, אתה מדבר? מה זה הסתדרות, מאוחדת?

מר רן מנו : לא, כללית.

מר שרון אלפסי : אנחנו מדברים על כללית. אבל יש דין ודברים גם עם מכבי. כדי לנסות לראות איך הם באים ומביאים את השירותים. בסוף, קופ"ח כללית היא הקופה הכי גדולה-

מר מאור הרוש : על זה כללית דיברנו.

מר שרון אלפסי : שבוע שעבר-

מר ישראל מאיה : תגיד לי, שרון, למה שלא ניקח את... שנמצא פה, נוריד את הכל, ונעשה שם 3 קופות.

מר שרון אלפסי : אנחנו עושים.

מר ישראל מאיה : 3 קופות. כולם שם.

מר שרון אלפסי : שבוע שעבר, וזה דיון קצת יותר עמוק. שבוע שעבר היה דיון במשרד השיכון, בתחילת השבוע. הגענו כל הצוות המקצועי. מאור ודורון היו שם. אני חושב שיצרנו שם מהלך אסטרטגי חשוב. קיבלנו הסכמה עקרונית לקדם את נושא הסכמי הגג. הסכמי הגג מדברים על צמצום הפערים בשלבי האכלוס העתידיים.

בעקבות הגידול, הם מבינים את הצורך, מבינים את המצוקה האמיתית באכלוס של בתים למגורים. בלי מקורות מסחר, בלי מקורות הכנסה עצמיים. ולכן המדינה, בתוך מדינת ישראל קמה ואומרת, יש הסכם שאפשר לייצר. והמדינה שותפה לתהליך.

ביו"ש עדיין אין הסכמים כאלה. יכול להיות שאנחנו הראשונים, אם נצליח לחתום. יכול להיות שזה תהליך ארוך. יכול להיות שאנחנו נצליח לעשות אותו קצר, אני לא יודע. מה שיצא מהפגישה הזאת, שיש הסכמה עקרונית להתקדם עם נושא הסכמי הגג. יש הסכמה עקרונית לקחת יועץ, שדבר על נושא הסכמי הגג, ואותו לנסות לקדם ביחד איתנו. אנחנו מחכים לתשובה, על חשבון משרד השיכון.

מר ניסים אלקובי : על חשבון משרד השיכון.

מר שרון אלפסי : אנחנו בודקים אפשרות, אם זה יועץ, שאנחנו מממנים מטעמנו, או יועץ שמשרד השיכון. כמובן שאנחנו נעדיף שזה יהיה יועץ שאנחנו נמנה. מישהו שיוביל את התהליך. אבל זו בשורה. זו בשורה חשובה ליישוב. בטח לאור ההתפתחות שאנחנו עומדים לפניה. וזה קריטי מבחינתנו.

מר ישראל מאיה : מה הרווח הכלכלי שיש להסכמים האלה?

מר שרון אלפסי : 1.90 ₪.

מר ישראל מאיה : 1.90 ₪, זהו?

מר שרון אלפסי : לא, יש לזה משמעות אדירה. מיליונים. מאות מיליונים-

מר דורון שרעבי : מאות מיליונים, עד 1,000,000,000 ₪ תוספת של עוד-

מר רן מנו : בראש העין קיבלו 1,000,000,000 ₪.

מר שרון אלפסי : בראש העין יש הסכם אחד. פ"ת חתמו על שני הסכמים.

מר רן מנו : 34,000 יחידות דיור, 1,000,000,000 ₪.

מר שרון אלפסי : נכון.

מר רן מנו : עכשיו תעשו את החשבון.

מר שרון אלפסי : קריית גת חתמו על 4 הסכמי גג. שכל פעם, בשלב ההתפתחות כולל כרמי גת והכל.

מר ישראל מאיה : כי זה נשמע לי סכום נמוך מדי.

(מדברים ביחד)

מר רן מנו : אבל ראש העין קיבלה גם-

מר דורון שרעבי : וזה בדיוק מה שאני, אלה הנקודות החשובות. מעבר לכסף, אתה מרחיב את התשתיות שלך, מקבל יותר תשתיות ציבוריות. וגם תעשייה.

מר רן מנו : הסכמי גג זה כסף שבא והולך, ותעשייה מביאה לך לאורך כל-

מר שרון אלפסי : הסכמי גג נבנים בצורה טיפה שונה. מה המשמעות של הסכמי גג בשלב הזה, ויועץ? המטרה העיקרית היא קודם כל לאפיין מה הצרכים העתידיים שלנו ביישוב, מה אנחנו חושבים שצריך לעשות. אולמות ספורט, מבני תרבות, אמפי, אטליז, כל מה שאנחנו חושבים שצריך.

כל מה שאנחנו צריכים. אנחנו צריכים מקוואות. אנחנו צריכים, ישראל, לאפיין את כל הצרכים שלנו לשנים הקרובות. ועל הבסיס הזה, להיכנס למו"מ. זה הרעיון המרכזי. ועם הכסף הזה, בהתאם לאבני הדרך, אנחנו נצליח להקים גם את הזה. עם חברת ערים הצלחנו להגיע להבנות. אנחנו נקבל רק הסכמות בכתב, ואחרי זה נוכל גם להפיץ את

זה, שלמעשה הם יקימו את כל התשתיות. הם יכינו לנו את הקרקע, שרק אנחנו נוכל להגיע ולבנות. גם השר, וגם רמ"י הבינו.

רמ"י כרגע אמרו, צריך למצוא לזה מקור תקציבי. אנחנו הגדרנו שזה לא מעניין אותנו. אתם רוצים לבנות, תבנו בהתאם לזה שלנו. לא בונים, ואחרי זה גם מוסיפים תשתיות. אנחנו בונים את הדברים במקביל, וזה הקו המנחה, ועם זה אנחנו הולכים. כרגע אנחנו נשב על הכנה לתקציב 2025, כי יש תהליך שהמערכת, בעקבות הפגישה שלי, לפני שנסעתי לחופשה ישבנו עם שר הפנים, ויש החלטה של שר הפנים שאנחנו חייבים.

אנחנו לא זה, הוא דורש מאיתנו להיכנס לתכנית, לפחות לתכנית התייעלות, כדי שבעוד כמה שנים לא נצטרך להיכנס לתכנית הבראה. כולם יודעים שהקרנות לאט, לאט הולכות ונשחקות. ענבר תכף ייגע בזה, ויפרט קצת יותר עמוק. המשמעויות קצת יותר גדולות.

אנחנו נצטרך פה טיפה להדק את החגורה, ואנחנו נצטרך לעשות דברים טיפה אחרת. ויש לזה משמעויות גם ציבוריות, וגם זה, למרות שדיברנו לאורך התקופה, לפחות מאז שאני פה אמרנו שהגזרות זה הדבר האחרון שאנחנו רוצים להיכנס זה גזרות כלפי הציבור. אבל נראה שבשלב האלה, אנחנו נצטרך.

רק נצטרך לבחון איך אנחנו עושים את זה הכי נכון והכי מדויק. אז אני אשמח שענבר ייגע בזה. לא ישמח, ענבר ייגע בזה יותר מאוחר, וייגע לגבי לוחות הזמנים. לגבי התקציב, אנחנו נעשה את זה בדיוק כמו שעשינו את תכנית העבודה. התקציב ייצא ויהיה מוכן בקווים כלליים.

אנחנו נשב, אנחנו נעלה את הצרכים של כל מה שאנחנו חושבים בהתאם למדיניות שאנחנו נקבע. יוסבר על התקציב. ואחרי שנלעס אותו כמו שצריך, ונביא אותו מוכן, נוכל להגיע איתו להצבעה. התקווה שלי היא שלקראת סוף פברואר, תחילת מרץ מקסימום, אנחנו מעבירים את תקציב 2025.

ובמקביל, אנחנו נשב על תכנית ההתייעלות. זה לגבי הדברים העיקריים. בסופ"ש הזה יש לנו פגישה, נקודה אחרונה. בסופ"ש הזה יש לנו פגישה עם הנאמן פה. המטרה היא זה לראות איך אנחנו מתחילים לייצר תהליך שהחברה לפיתוח חוזרת למועצה. ב-11 לחודש.

מר ניסים אלקובי : ב-11, שבוע הבא.

מר שרון אלפסי : סליחה.

מר ניסים אלקובי : עוד שבוע בדיוק.

מר שרון אלפסי : איך החברה לפיתוח חוזרת למועצה, וכמה שיותר מהר. אני מקווה מאוד שהוא יגיע כבר מוכן, ונוכל לעשות את זה נכון ומהר. זהו.

2. דו"ח מבוקר חצי שנתי 2024.

מר ניסים אלקובי : דו"ח מבוקר חצי שנתי 2024. להעלות את הנספח? קיבלתם אותו.

מר ענבר לוי : אני אדבר עליו במצגת. רק להבין.

מר ניסים אלקובי : קיבלתם אותו. האם יש צורך להעלות? אני שואל.

גב' קרן מ. רינות : כן.

מר ניסים אלקובי : מישהו כן? אני מעלה בכל מקרה. ענבר, בבקשה.

מר ענבר לוי : עוד פעם, אני אסביר משהו אחד. אני אדבר עליו גם במצגת שלי. דו"ח כספי צריך להביא לדיווח למליאה, אין על זה הצבעה.

מר שרון אלפסי : זה משרד חשבות שלנו, רן. זה מישור.

מר ענבר לוי : לא, זה לא מישור. זה חיצוני. זה חיצוני. משרד הפנים מעסיק משרד רו"ח חיצוני, שבדק את הדו"ח הרבעוני שלנו. אני אדבר על זה בהמשך. אני אציג את זה עוד פעם במצגת, אבל חבל להסתכל על הסעיפים המאזניים, שלא אומרים לאף אחד

שום דבר. אני אציג את זה במצגת עוד פעם. המועצה השיגה תקציב, אישרה תקציב 64,910 ₪. חצי שנה היה צריך להיות. אני אומר עוד פעם, זה יוצג במצגת עוד פעם. חצי שנתי אמור להיות ברמה המאוזנת 32,455 ₪.

בפועל, הרו"ח חיצונית שעושה את הדו"ח המבוקר, טענה או טוענת שהחצי שנתי הוא מינוס 5,337,000 ₪. זה נובע מ-3 סיבות, אני חושב. אחת, זה שהכניסו הכנסות של פיתוח שלא צריכות להיכנס לשוטרף. העירו על זה, ובכל זאת עשו את זה. עשו את זה כנראה בשביל לאזן את התקציב-

גב' קרן מ. רינות : לא, אבל זה בהוצאות, יש את הגידול.

מר ענבר לוי : יש את ההוצאות בגידול. ואתם יכולים להסתכל גם בהכנסות. אפשר ללכת להכנסות. יש בהוצאות. סה"כ הכנסות. היינו צריכים להכניס, היינו צריכים 32. אז סה"כ בהכנסות, סה"כ 33, שזה טיפה יותר יפה. אבל בהוצאות, הרבה, הרבה יותר.

מר מאור הרוש : אז 1,174,000 ₪ הכנסות-

גב' קרן מ. רינות : זה פלוס 1,000,000 ₪, ופחות 6,000,000 ₪.

מר מאור הרוש : פחות 6,000,000 ₪ הוצאות.

גב' קרן מ. רינות : זה 5,000,000 ₪, כן.

מר ישראל מאיה : לא, אבל הם הכניסו נתונים שהם לא צריכים להיכנס.

מר ענבר לוי : הכניסו נתונים, שנייה-

מר מאור הרוש : בהכנסות, הוא אומר. אז תוריד את ההכנסות.

מר ישראל מאיה : לא בהכנסות, בהוצאות הוא אמר.

מר מאור הרוש : לא, הוא אמר בהכנסות מפיתוח, שלא אמורים להיכנס לשוטרף.

מר ישראל מאיה : בוא נשמע אותו.

מר ענבר לוי : שנייה, שנייה, שנייה. הדו"ח הוא לא ככה נראה. כנראה שבדו"ח היו עוד הכנסות נוספות. היו עוד הכנסות נוספות. אבל אני אגע בזה במצגת. היו לי 3 דברים. אחד, הכנסות שלא

רלוונטיות. שתיים, הכנסות לקבל, שרשמו כנראה שהרו"ח דחתה אותם-

גב' קרן מ. רינות : ביתר?

ויש בהמשך לתאריך הדו"ח, משרד החינוך קיזז למועצה הכנסות בגין הסעות עבר. המועצה ורשויות אחרות קיבלו הכנסות, בעצם קיבלו, השיטה של משרד החינוך לתקצוב הרשויות השתנתה. אבל בפועל המשרד המשיך להעביר כסף לרשויות בשתי השיטות. בשיטה הישנה, והחדשה. ובוא נגיד ככה, מי שמרן, וכך צריך להיות, היה שם את הכסף שהוא קיבל מיותר בצד, אבל כנראה שבמצוקה הקיימת, השתמשו בכסף. אז בעצם, מרגע שקיזזו את זה, ולא שמו את זה בצד, אז זה יצר את הפער.

מר ענבר לוי :

מר ישראל מאיה : אתה חושב שבאיזשהו שלב אפשר יהיה לאזן את זה?

מר ענבר לוי : לאזן את התקציב?

מר ישראל מאיה : כן.

נכון. זה יצר את הפער בחצי שנתי. אנחנו עדיין לא בשנתי. כן, אני אדבר תכף על השנתי. אז אני אומר-

מר ענבר לוי :

זה חייב להתאזן. אם נתנו לך כסף שהשתמשת בו, היית צריך להשתמש בו בעתיד-

מר רן מנו :

אבל יש בו סטיות שהן כל כך גדולות, גם בהוצאות שהן מצביעים גם מה יקרה בסוף שנה. כלומר, אם זה בשכר, ואתה רואה שעכשיו יש חריגה של 20%-

מר דורון שרעבי :

אז בגלל זה אני שואל את השאלה.

מר מאור הרוש :

ה-20% האלה יהיו לאורך כל השנה. וזה יצטבר לנו גם בסוף שנה-

מר דורון שרעבי :

יישאר על 20% בסוף השנה.

מר רן מנו :

עם סכום יותר גבוה. ולכן אנחנו הולכים לכיוון לא טוב. אנחנו-

מר דורון שרעבי :

אבל רגע, תנו לו להסביר, הוא רוצה להסביר את זה.

מר ישראל מאיה :

מר ענבר לוינ:

חבר'ה, זה לא יעזור עכשיו. אני אסביר מה התהליך שאנחנו עושים עכשיו ונעשה כדי לסדר את הדברים האלה. זה לא מה שיסדר את הפער שלנו. אבל עוד פעם, חבל על הזמן. הדו"ח מוצג לידיעה בלבד, אין עליו החלטה או משהו כזה, רק לידיעה. אני תכף אדבר על התקציב, ואני אראה את הדוגמאות האלה שעכשיו דיברת, מבחינת הרישומים וכדומה-

רגע, אני חייב אבל לשאול-

מר מאור הרוש:

זה ישפיע עליך ברמה אחת. שאם אתה בגירעון, בוא נגיד שהשתפרת בחצי השני של השנה, ובכל זאת אתה נושא עליך, על הגב שלך גירעון. אז הגירעון הזה בסוף השנה הוא לא יהיה 5, כי כאן זה חצי שנתי. הוא לא יהיה 10. אבל הוא יהיה גירעון. ואתה נושא את זה על הגב שלך.

מר ענבר לוינ:

לכן אני אומר, אם הוא משפיע לי על התקציב הבא-

מר רן מנו:

אז תכף אני אדבר איתך על התקציב-

מר ענבר לוינ:

תכף. אז נחזור לזה עם המצגת. אז בואו ברשותכם נתקדם-

מר ניסים אלקובי:

ענבר, שנייה אחת. אני רוצה, אנחנו חייבים להתקדם-

מר שרון אלפסי:

נתקדם עם הסעיפים שיש עליהם הצבעה, ואז נחזור לזה עם המצגת, ותשאלו את כל השאלות, בכדי שיהיה לו גם את ההקבלה ואת התשובות, בסדר?

מר ניסים אלקובי:

...הסעיף האחרון של הסטייה, רצוי שתשימו מינוס או פלוס. שנבין-

מר דורון שרעבי:

בסוגריים זה מינוס.

מר מאור הרוש:

איפה, אני לא ראיתי.

מר דורון שרעבי:

למטה, בהוצאות זה מינוס.

מר מאור הרוש:

דורון, זה הדו"ח של הרו"ח, לא שלי. זה הדו"ח לחתום. אני וראש המועצה חותמים עליו-

מר ענבר לוינ:

חבר'ה, אני רק חייב, שנייה. התחייבתי ואני חייב לשחרר את נירה, כי היא חייבת לרוץ. אני רוצה להעלות את מה שאנחנו צריכים להעלות להצבעה. ומשם אנחנו נחזור לכל שאר

מר שרון אלפסי:

הסעיפים. אפשר לנהל את הדיון כמה זמן שאתם רוצים, אין לי שום בעיה, עד שנבין את התהליכים, בסדר?

4. אישור תב"רים.

מר ניסים אלקובי : אישור תב"רים. עכשיו, אישור התב"רים, היה איזה שינוי שנכנס היום. האם מבחינתכם אושר להעלות, כן? מאושר להעלות? אז אני מעלה-

מר ענבר לוי : אני מתנצל. אני הכנסתי את זה היום, כי אני לא רוצה שתיווצר סיטואציה שעוד שבוע ירצו לעשות, או עוד שבועיים הזמנה, במשהו מאוד, מאוד דחוף-

מר מאור הרוש : בסדר גמור, בסדר גמור.

מר ענבר לוי : בהמשך למה ששרון דיבר על הנושא שהיינו בו במשרד החינוך, בניית 4 כיתות, ואנחנו דשים בזה, ואיזה לחץ. אז ברור ש-4 כיתות זה סדר גודל של פרויקט של 6,000,000 ₪, 7,000,000 ₪, בסדר? וברור שגם ההרשאה של משרד החינוך, ככל שהיא תינתן, ואנחנו עומדים בתור מבחינתם ראשונים בזכאות. עוד לא הגשנו את החומרים, אבל לצורך העניין שיהיה ברור, יש שם פער מימוני, יהיה, 1,000,000 ₪, 1,500,000 ₪, 2,000,000 ₪. אי אפשר לבנות 4 כיתות בלי השלמת מימון. אבל כרגע כדי שיהיה-

מר מאור הרוש : מימונים שאנחנו מוסיפים על משרד החינוך.

מר ענבר לוי : כן, כן, כן. זה ברור, ואין אפשרות אחרת. אבל כרגע, כדי שעוד שבוע, שבועיים, חודש-

מר מאור הרוש : אתה מדבר איתי על 75%-25% בערך, 80%-20%

מר ענבר לוי : משהו כזה. תלוי בקרקע, תלוי אם אתה יודע לקמבן, תלוי אם יש קבלנים בשטח, תלוי אם אתה בונה עם פלסטינאים או לא. כל מיני דברים. אבל כרגע מבחינתי פרקטית, דרך אגב, איזה גן זה, 4 הכיתות האלה?

מר ניסים אלקובי : כנפי רוח. מגרש-

מר ענבר לוינ : אז אני אשנה. לעניינינו, ברגע-

מר ישראל מאיה : כנפי רוח זה בעופרים.

מר שרון אלפסי : כן.

מר ניסים אלקובי : עופרים, מגרש 900.

מר ענבר לוינ : ירצו ליצור קשר...בצורה אחרת עם מתכננים, עם יועצים, עם כל הדברים האלה, כדי שיהיה מקור, ולא לרשום את זה באיזה פנקס למטה...זה בסדר. זה כבר שיאושר התב"ר, התב"ר הזה יגדל בעתיד. הוא יגדל כשנקבל את ההרשאה של משרד החינוך, או כשיהיה לנו אומדן תקציבי. אז אני-

מר מאור הרוש : אוקי. אבל אנחנו לא צריכים להיכנס לתכנון עכשיו?

מר ענבר לוינ : כן, כן.

מר מאור הרוש : כאילו, ה-200,000 ש"ח זה כניסה לתכנון.

מר ענבר לוינ : כן, כן, כן. ומשרד החינוך לא ניתן קדם מימון לתכנון של גני ילדים.

מר רן מנו : אתה כותב מקור תקציבי, היטל השבחה.

מר ענבר לוינ : כן.

מר רן מנו : תסביר לנו.

מר ענבר לוינ : אנחנו קיבלנו בעבר, המועצה קיבלה, אני עכשיו לא יודע, כי הבטחתי לבדוק את הקרנות, שעדיין לא ירדתי לזה-

גב' קרן מ. רינות : זה בתוך הקרנות, רן.

מר רן מנו : כן, אני מבין שזה מהקרנות. אבל כתוב היטל השבחה. זה היטל השבחה שנקבע-

מר ענבר לוינ : או שמרמ"י קיבלנו-

מר מאור הרוש : זה נקרא חלף היטל השבחה.

מר ענבר לוינ : חלף היטל השבחה, כן.

מר רן מנו : חלף היטל השבחה, אבל זה היטל השבחה שנקבע מ...

מר מאור הרוש : ה-12%.

מר ענבר לוי : ממני הוא נקבע בדיוק ספציפית, אני לא יודע.

מר מאור הרוש : הוא פשוט שינה את השמות של הקרנות... ומה המקור שלה דה פקטו. כאילו, מאיפה הכסף מגיע. כי אנחנו למדנו שמות אחרים בהתחלה.

מר רן מנו : היטל השבחה זה לא סתם שם.

מר ענבר לוי : לא, זה חלף היטל השבחה שקיבלו מקבלנים-

מר מאור הרוש : איך קוראים לו, הגזבר הקודם קרא לזה בשם אחר פשוט.

מר דורון שרעבי : יש מה שנקרא, תקציב ישן מול חדש, ויש תקציב מבני ציבור, ויש חלף היטל השבחה, שזה 12%. אחד מאלה ישמש אותנו להיטל השבחה הזה-

מר מאור הרוש : לא, בסדר, מה זה אחד מאלה? איזה, איזה מהם?

מר דורון שרעבי : זה מה שאני אומר. אני משלים את המשפט. השאלה של מאור, איזה מהם?

מר ענבר לוי : אני עוד פעם, אני בחרתי כאן היטל השבחה. יש לנו כנראה 3 קרנות פעילות. הסברתי את זה פעם קודמת. יש כמה מבני ציבור, קרן עודפי תב"רים, וקרן היטל השבחה. לצורך העניין-

מר מאור הרוש : הוא קרא לזה עודפי תב"רים. השאלה היא מה זה מבטא בפועל?

מר רן מנו : ענבר, ברשותך, אני מנסה רגע להבין משהו, כי אני קצת התבלבלתי, ואני קצת מבולבל בזמן האחרון. יש קרנות, אתם זורקים לתוך הקרנות האלה כסף שמגיע מכל מיני מקומות בלי לעשות את הטייטל של זה, מאיפה זה בא. אני שואל, יש פה היטל השבחה-

מר ענבר לוי : סליחה, לא הבנתי.

היטל השבחה זה מושג, זה מושג משפטי, היטל השבחה. נכון, אני אקרא לזה נכון כשאני אומר שזה מושג משפטי? זה מושג משפטי. השאלה היא, מאיפה הוא הגיע-

מר רן מנו

עו"ד עופר רזניק: מיסויי.

מיסויי, משפטי, מיסויי, תקרא לזה איך שאתה רוצה. מאיפה הוא הגיע.

מר רן מנו

עוד פעם, אני יודע שיש כיום יתרה כזו וכזו בקרן-

מר ענבר לוי

אתה לא יודע לדעת מאיפה זה בא.

מר רן מנו

מאיפה. אני-

מר ענבר לוי

היה צריך להיות רשום שם קרן. איזו קרן-

מר דורון שרעבי

גם אם זה היה רשום קרן, אנחנו צריכים לדעת מאיפה זה בא.

מר רן מנו

עוד פעם, מהניסיון שלי-

מר ענבר לוי

הפירוט של הקרן.

מר ישראל מאיה

סליחה, מהניסיון שלי, כשאתה מעלה תב"ר למליאה, וכאן הייתה לנו תקלה אצלנו במליאה. אתה רושם, מקור המימון, משרד השיכון. מקור המימון, משרד הפנים. ויש לנו קרן. אני חושב שבמליאה הקודמת השתמשנו בקרן לעודפי תב"רים. יש דברים שאפשר לעשות מכל קרן. לצורך העניין, גם יכול להיות שהייתי, אני עוד לא מכיר, יכול להיות שהייתי יכול גם לעשות מקרן למבני ציבור. דורון שאל אותי כמה פעמים לגבי הקרנות.

מר ענבר לוי

אמרתי, וואלה, את האמת, זה לא נעים, אני עוד לא יודע. אני תכף אסביר לכם על השוטף. אני מנסה להבין מה קורה בשוטף. אח"כ נתחיל לגעת גם בתב"רים. תראו, עכשיו אני גם תכף אדבר על תב"ר ישן, שאני סגור אותו. עוד לא הגעתי לעשות את התחקיר על העבר. אבל יש קרן, ממנה אפשר להוציא, לאשר תב"ר. לבוא למשרד הפנים, להראות לו רישומים יש קרן. מאשר לך את זה, פותחים-

ומשרד הפנים לא ישאל אותך מאיפה זה?

מר רן מנו

מר ענבר לוינ:

משרד הפנים לא ישאל אותי. משרד הפנים צריך לראות תדפיס ויתרה, ואתה מוציא לו הצהרה של גזבר, שבקרן יש 1,000,000 ₪, ואחרי הדבר הזה נשאר 800,000 ₪ לדוגמה. מאשר לך, ...שמגיע, כמובן שראש המועצה אישר, במערכת הנהלת חשבונות נפתח סעיף 557. מאותו רגע אפשר לקשר אליו את ההזמנות.

מר שרון אלפסי:

חשוב להכיר שאת ה-200,000 ₪ האלה, במסגרת המימון של משרד החינוך, הכסף הזה יחזור.

מר ענבר לוינ:

לא יחזור, לא יחזור, סליחה-

מר שרון אלפסי:

כספי התכנון יחזרו-

מר ענבר לוינ:

כספי התכנון כן.

מר שרון אלפסי:

לא בהכרח לקרן. כספי התכנון יחזרו...

(מדברים ביחד)

מר דורון שרעבי:

שנייה. הוא הרגע אמר, 1,000,000 ₪.

מר מאור הרוש:

1,500,000 ₪.

מר דורון שרעבי:

1,500,000 ₪. אז איך הגעתם ל-200,000 ₪.

מר רן מנו:

200,000 ₪ זה ההשלמה, אני מבין ממנו.

מר דורון שרעבי:

לא, 1,000,000 ₪ זה ההשלמה.

מר ישראל מאיה:

חבר'ה, תנו לו לדבר. הוא רוצה להסביר.

מר ענבר לוינ:

חבר'ה, עוד פעם. להערכתך, פרויקט כזה, בסיומו המועצה תוציא מכספה או תוסיף מקרן כזו או אחרת כ-1,500,000 ₪. כרגע, אני כרגע כל המטרה היא, כדי לפתוח תב"ר, כדי שיוכלו להוציא הזמנות בצורה מסודרת, מאורגנת, ולעקוב אחרי זה-

גב' נירה אטיאס:

הוא שם סכום סמלי כזה.

מר ענבר לוינ:

כשנקבל את ההרשאה, נגדיל את זה. לדוגמה, יהיה עוד 5,000,000 ₪, יהיה 5,200,000 ₪. ולהערכתך, אח"כ יצטרכו להגדיל את זה. אין אפשרות לבנות 4 כיתות גן-

מר דורון שרעבי:

אתה רוצה שעכשיו נקבל החלטה על כל ה-1,000,000 ₪?

- מר ענבר לוין :** לא, כרגע על 200,000 ₪.
- מר רן מנו :** עכשיו אתה הבנת, ואני לא הבנתי. מה אתה אומר. אתה אומר, שכשמקצים לנו תב"ר לבניית 4 כיתות בסכום של-
- מר ענבר לוין :** כשיקצו לנו.
- מר רן מנו :** כשיקצו לנו-
- מר ענבר לוין :** תצטרך לעדכן-
- מר רן מנו :** אני היום צריך לתת לך-
- מר ענבר לוין :** לא היום, לא היום, לא היום. אני מספר לך-
- מר רן מנו :** מחר, לא חשוב-
- מר ענבר לוין :** אני מספר לך-
- מר רן מנו :** עוד שבוע-
- מר ענבר לוין :** אני מספר לך שאי אפשר לבנות 4 כיתות בהקצאה של משרד החינוך, גם אם אתה קוסם. מינימום עוד 1,500,000 ₪, נקודה.
- מר רן מנו :** את זה הבנתי-
- מר ענבר לוין :** עכשיו, כדי להתחיל-
- מר רן מנו :** אתה תצטרך להביא 1,500,000 ₪ מהכיס-
- מר ענבר לוין :** כן.
- מר רן מנו :** זה מה שאתה אומר לי.
- מר ענבר לוין :** אכן.
- מר רן מנו :** אבל מה שאני שואל, זה משהו אחר. בשביל לפתוח את התב"ר הזה, בשביל להתחיל את הפעולה עליו, אתה צריך לתת את ה-200,000 ₪-
- מר ענבר לוין :** אתה לא צריך לתת שום דבר. אני צריך מחר...אתה רוצה שאני אוציא...אני לא רוצה שיהיה מצב שמישהו פותח הזמנה, לוקח דף נייר, כותב לו, תתחיל לעבוד. וזה בסדר. אני מעלה את זה, א', מולכם. תדע שיש דבר כזה. 2, ממחר כל ההזמנות

יהיו משויכות ל-557. נדע מה ההתחייבויות שיש לנו. נוכל לעקוב אחרי זה, נדע האם מחר תהיה לנו גם הזמנה לגנים אחרים, נוכל לדעת מי שייך למה. נעשה סדר במערכת. ומביא לידיעתכם, בסדר?

מר מאור הרוש:

עם כל זה אני בסדר. רק נושא הקרנות, בבקשה, בוא ננסה לשים דדליין למליאה הבאה, כמה כסף יש לנו בכל קרן, כל קרן, נתת פה שמות, עודפי תב"רים. אנחנו לא מכירים את השם הזה. ראינו את זה במליאה הקודמת. היית בימי חסד, אתה עוד לא לומד, אבל זה בסדר. אנחנו לא שמענו את השם הזה אף פעם. אולי זה ישן מול חדש? כי אנחנו מכירים חלף היטל השבחה, היטל השבחה-

מר ענבר לוי: תקרא לזה חלף היטל השבחה-

מר מאור הרוש:

בסדר, קראת לזה היטל השבחה. מספרית, מה יש לנו, האם יש, בדיוק, מקורות. האם יש לכל אחד חשבון בנק ייעודי, האם אתה יודע לראות בכל זמן נתון כמה יש בכל קרן. כן, למליאה הבאה, קח את הזמן.

מר ענבר לוי:

אני הזכרתי שלא נעים לי כאן מזה שיושב לימינך, אני רוצה להגיד את השם, כמו שבן גוריון...שאל אותי כמה פעמים על זה. ואמרתי, אין לי תשובה כי אני עוד לא בעניינים. כשאני אראה דוגמה של תב"ר שאני צריך לסגור אותו במינוס, ואני צריך להביא כנגד הקרנות. אני מנסה עכשיו להבין איפה השוטף. ותאמינו לי, אני מתקשה. תכף אני אסביר לכם, ואתן לכם דוגמאות. אני אעלה את כל הדברים, ורואים את זה בדו"ח הכספי גם, בסדר?

מר רן מנו:

מי יש לו שליטה על הקרנות האלה? מי שולט על הקרנות האלה? אתה שולט על הקרנות האלה.

מר ענבר לוי: כן.

מר רן מנו:

אתה לא צריך את האישור שלנו, ואתה לא צריך את האישור של ראש המועצה-

מר ענבר לוי: אני צריך את האישור, בוודאי.

מר רן מנו: אם מחר בבוקר אתה רוצה להוציא סכום מסוים, לעשות מציניג, או לקנות משהו, אני לא יודע מה, אתה בעצם צריך לבוא לפה-

מר שרון אלפסי: זה בדיוק מה שנעשה עכשיו.

מר ענבר לוי: יש שתי אפשרויות. או שאני מביא אותו לתב"ר-

מר שרון אלפסי: בניגוד למה שהיה בעבר.

מר ענבר לוי: או שאני מעביר אותו כמו שעשו בתקציב שנה שעברה, לשוטף. כמובן, אישור מליאה.

מר ישראל מאיה: בשוטף, זה ראש המועצה מאשר.

מר ניסים אלקובי: אישור מליאה, אישור שלכם.

מר שרון אלפסי: אני רוצה להעלות את זה להצבעה. 3 התב"רים. תב"ר לאזור תעשייה, תב"ר הנגשה, ותב"ר לבניית כיתות לימוד-

מר ניסים אלקובי: לא. אני חושב שצריך אחד, אחד.

מר שרון אלפסי: למה? תב"ר 555, תכנון אזור תעשייה על 6,464,542, מי בעד?

מר ישראל מאיה: מה, התכנון 6,500,000 ₪?

מר שרון אלפסי: כן. זה מימון. זה מימון מלא, בסדר? מי בעד?

מר דורון שרעבי: זו לא הוצאה שלנו.

מר רן מנו: אני מתנגד.

מר שרון אלפסי: למה?

מר רן מנו: אני מתנגד.

מר שרון אלפסי: פה אחד. פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר 555, תכנון אזור תעשייה על 6,464,532.

מר שרון אלפסי: הנגשה, 556, ע"ס 300,000 ₪. מי בעד?

מר מאור הרוש : תסבירו למי שלא יודע מה זה.

מר שרון אלפסי : הנגשה, המועצה מחויבת במסגרת תכנית הנגשה-

מר ניסים אלקובי : חוק ההסדרים.

מר שרון אלפסי : חוק ההסדרים. הנגשה שמחולקת סה"כ ל-4 שלבים. כל שנה אנחנו אמורים לעשות 25% ממה שהוגש בדו"ח. והשנה אנחנו אמורים להנגיש את זה בצורה הרבה יותר עמוקה. ואנחנו הולכים למבני ציבור, גינות משחקים. ונכון לעכשיו, אנחנו מקצים לזה 300,000 ₪. כן, מקלטים ציבוריים, שהם בשימוש זה.

מר ניסים אלקובי : ציבור.

מר שרון אלפסי : שהם בשימוש ציבור. ושם אנחנו עושים שינוי, אבל אני אגע בזה אח"כ, מה השינוי שאנחנו רוצים לעשות כדי לצמצם את הפערים. כי סה"כ ההנגשה הוא משהו כמו 2,500,000 ₪, לפי הערכה. אנחנו לא מסוגלים לעמוד בזה היום. ולכן כרגע אנחנו מקצים רק 300,000 ₪ השנה. ונעשה את המקסימום שאפשר במסגרת המגבלות.

מר ישראל מאיה : אבל לפחות תביאו את זה פה בפני המליאה-

מר שרון אלפסי : ברור.

מר ישראל מאיה : כדי שנוכל לאשר מה כן, ומה לא.

מר שרון אלפסי : לא. אנחנו מאשרים לפי תכנית יועץ. אנחנו מאשרים את התב"ר, ואנחנו הולכים, ואנחנו אמורים להנגיש את כל היישוב-

מר ישראל מאיה : גם יועץ. שזה שהיועץ מייעץ, זה עוד לא אומר שזה נכון.

מר ניסים אלקובי : לא, לא-

מר שרון אלפסי : לא, זה נכון, זה מחייב. זה לא נכון. אנחנו כבר בשלב אחרי.

מר ניסים אלקובי : היועץ הוא נקרא יועץ הנגשה. אבל מרגע שהוא מילא דו"ח, זה מחייב אותך בעמידה בו. לבצע, כן.

מר שרון אלפסי : בסדר? תב"ר 556, הנגשה, 300,000 ₪, מי בעד? פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר 556, הנגשה, ע"ס 300,000 ₪.

מר שרון אלפסי: תב"ר 557, בניית 4 כיתות גן, ע"ס 200,000 ₪. מי בעד?

גב' קרן מ. רינות: שזה התכנון בעצם.

מר שרון אלפסי: כן. פה אחד. יופי, תודה.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר 557, בניית 4 כיתות גן, ע"ס 200,000 ₪.

מר דורון שרעבי: לפרוטוקול צריך להוסיף את המילה "תכנון".

מר ענבר לוי: כפי שאמרתי, אני מתחיל לעבור על התב"רים. לקחתי את התב"ר הכי קל שהיה לי, ואיתו אנחנו סוגרים. אז גם תב"רים צריכים לסגור. עוד פעם, גם הוא בבעיה מסוימת כשאני צריך עדיין להשלים אישור מהנהלת חשבונות-

מר ישראל מאיה: ולמה אתה סוגר אותו?

מר ענבר לוי: עוד פעם, זה הנוהל. פתחת תב"ר, בוצעה העבודה-

מר מאור הרוש: כביכול, מצב אידיאלי, אני אפס, אתה סוגר.

מר ענבר לוי: כן.

(מדברים ביחד)

מר ענבר לוי: מאור, רק רציתי להגיד דבר אחד. לא טיפלו בתב"רים בעבר, וגם לא סגרו. אז עוד פעם, אני אתחיל לעבור. אתמול ישבתי עם שי על הרכישות של רכבים-

מר מאור הרוש : אני סומך על זה, אתה לא צריך להסביר לי מה אתה עושה, זה בסדר. כשיהיו לי שאלות, תאמין לי, אני אשאל אותך. אני מעריך את מה שאתה עושה.

מר שרון אלפסי : סגירת תב"ר 530, זה סימון כבישים, 88,100 ₪. מי בעד?

מר רן מנו : סימון כבישים זה ממכרז?

החלטה :

הוחלט פה אחד לאשר את סגירת תב"ר 530, סימון כבישים, ע"ס 88,100 ₪.

מר ענבר לוי : ומליאה קודמת הבאנו כאן את נושא קידום הרחבת בית העלמין. רציתי שזה יהיה ידוע לכולם. לעדכון. ביום חמישי האחרון פנו אליי פתאום, לא יודע, במייל, ממשרד הדתות, שיש בעיה עם הרישיון. איכשהו הצלחתי להביא להם את הניירת שהם צריכים, וקיבלתי, מתי זה היה, ניסים, ביום חמישי בלילה-

מר ניסים אלקובי : ביום חמישי.

מר ענבר לוי : את האישור הזמני. אז ברוך השם-

מר שרון אלפסי : ובזכות זה קברנו היום עוד מישהו.

מר רן מנו : שאי אפשר היה לקבור אם לא היינו-

מר ענבר לוי : כן. עוד פעם, זה נושא שצריכים לחשוב עליו. בקצרה, דיברנו פעם קודמת על קידום הרחבת בית העלמין. אני יודע שינקי התחיל לטפל בנושא. עוד פעם, לא בכל הפרויקטים שדיברנו פעם קודמת, כבר אני יודע מעבר לזה יותר מדי. אבל אני יודע שהוא לקח מתכננים.

מבירור של סך העלות הראשונה, הקונסטרוקטור צריך. עוד פעם, יש לו רשימה של דברים, תהיה יותר מ-25,000 ₪. אז עוד פעם, אני לא יודע אם אני אספיק-

מר רן מנו : בינתיים לא למות, אתה אומר.

מר ענבר לוינ: א', זה רעיון טוב. ולכן אני אומר, לעדכן את זה כבר עכשיו. כי אני יודע אינפורמציה.

מר שרון אלפסי: חבר'ה, עדכון תב"רים. קידום הרחבת בית העלמין, 553, מ-25,000 ₪ מ-50,000 ₪, מי בעד?

החלטה:
הוחלט פה אחד לאשר עדכון תב"ר 553, קידום הרחבת בית העלמין מ-25,000 ₪ ל-50,000 ₪.

גב' קרן מ. רינות: יש לי רק שאלה. סליחה שאני, זה הכל-

מר רן מנו: אם את חייבת לשאול שאלה. היא לא-

מר שרון אלפסי: פה אחד.

גב' קרן מ. רינות: זה הכל אנחנו-

מר ענבר לוינ: שאלת מפתח. אני כרגע מתעסק מולו בתכנון. ואני חושב שצריך להיות תכנון על תנאי. צריך באמת לבדוק במקביל-

גב' קרן מ. רינות: שמשרד הדתות-

מר ענבר לוינ: ולא להשקיע יותר, ברור לי, 10,000 ₪ שם, 20,000 ₪, לפני שידעים מה מקורות המימון. כי נכון לעכשיו, אני יודע שמשרד הדתות לא, או נכון להשנה, זה עוד לא מתקצב. וזה דיון אחר למליאה כאן, מה רוצים. בגדול, כמו נושא מט"שים, מדינת ישראל חושבת שצריכים לקבץ את בתי העלמין במקום אחד. אבל זה לא תחום שלי, זו מדיניות. תחליטו שאתם רוצים להוציא על זה כסף.

מר שרון אלפסי: חבר'ה, רק להיכנס לפרופורציות. היום עולה לנו לחפור קבר 15,500 ₪. ואנחנו מקבלים ממשרד הדתות היום בסביבות 3,400 ₪-

מר ישראל מאיה: למה, גם ביטוח לאומי משתתף בזה.

מר שרון אלפסי: 3,400 ₪. 3,400 ₪.

מר מאור הרוש : ביטוח לאומי מקבל על כל נפטר 12,000 ₪.

מר שרון אלפסי : זה לא אני מקבל, המשפחה מקבלת.

(מדברים ביחד)

מר ניסים אלקובי : אין פה מנגנון של...רבותי, בניגוד למה שאמרת, שווה למות פה.

מר רן מנו : אני אומר, צריך למות מהר, לפני שתעלה את ההיטל. אם אתה עכשיו מפרסם שאתה...

מר מאור הרוש : מה שאתה אומר, אם כבר למות, עכשיו, לפחות לא משלמים.

5. הגדלת מסגרת אשראי לזמן קצר.

מר שרון אלפסי : סעיף אחרון. הגדלת מסגרת אשראי לזמן קצר. תדבר על זה קצר.

מר ענבר לוין : אני אדבר בזמן קצר. בוא, יש לנו מצב, ותכף נדבר על המצב התקציבי. המצב התקציבי משפיע עלינו בצורה קשה מאוד על המצב התזרימי שלנו. זה אומר, שאם אנחנו בגירעון, ואם התחלנו כבר בגירעון, בוא נגיד אם היינו עיריית ת"א, וחסר לה 5,000,000 ₪, אז זה שטויות.

אבל אם אנחנו רשות מקומית שהתקציב שלנו זה 67,000,000 ₪, ובחצי שנתי אנחנו לצורך העניין, סתם לדוגמה, במינוס 5,000,000 ₪, ואנחנו גוררים איתנו עוד מינוס, אז זה אומר שיש לנו פער בין הכנסות והוצאות...בחשבון הבנק אין לנו כסף, ושנחנו מתקשים לשלם לספקים.

מר רן מנו : אבל יהודה אמר שהוא מאוזן.

מר שרון אלפסי : לא, אתה צודק, אתה צודק, אתה צודק.

גב' קרן מ. רינות : לא, אבל יהודה, אני רוצה-

מר ענבר לוין : בקצרה. הבקשה היא כאן-

מר שרון אלפסי : רק שזה יהיה רשום בפרוטוקול-

מר ענבר לוי :

אנחנו מתקשים גם לתפקד מעבר לצעדים הקשים שאנחנו צריכים לעבור. ועוד פעם, עניין של להכין תכנית מסודרת איך אנחנו מתקדמים. זה קושי בעבודה, זה קושי מול ספקים. כל יום מדברים עם ספקים, כל יום ספקים חוזרים אלינו. לא שילמתם לנו, אנחנו נפסיק-

מר מאור הרוש :

הפחד הוא שיפסיקו לעבוד איתנו, זה הפחד הגדול.

מר ענבר לוי :

שנייה. המסגרת היום היא 3,000,000 ₪. בד"כ משרד הפנים נותן אוטומטית 5%. בהסכמה עם הממונה על המחוז, היא מוכנה להגדיל את זה ל-9%. שלהערכתי, זה יהיה מ-3,000,000 ₪ ל-5,400,000 ₪, 5,600,000 ₪, ל-5,600,000 ₪, גג 6,000,000 ₪. זה עולה כסף. צריך להבהיר עוד משהו

מר ניסים אלקובי : מהתקציב, מהתקציב, מהתקציב השנתי.

מר ענבר לוי :

שנייה. צריך להבהיר עוד משהו. כרגע יש מדבר כלל ארצי עם העברת כספים של משרדי ממשלה. לדוגמה, משרד החינוך לא העביר בדצמבר בכלל שום דבר. משרד הפנים גם כן לקח לו הרבה מאוד זמן עד שהעביר את המענק החודשי. בסוף שנת 2024, כמדי סוף שנה, הרשויות בישראל מקבלות כל מיני השלמות של התקציב.

בעיקר זה רלוונטי לרשויות ביו"ש, שהתקציב שלהן קטן, מקבלות הרבה סכומים. לזכותנו עומד כ-3,500,000 ₪, שרואים במערכת, וטרם נכנס. אז את הספקים זה לא מעניין. אבל אם ספק הסעות, אתה אומר לו שאתה תעשה מאמץ, ואז אתה מעביר לו חלקי, ואומר, כן, אבל הנהגים...ואתה מתעסקים כל היום עם הספקים. המחירים כאן עולים. אנחנו נצטרך להסדיר את זה. ההסדרה הנורמלית היא לטווח ארוך. בפער בין הכנסות-

מר רן מנו : מאיפה נכסה את זה? מאיפה נכסה את זה?

מר ענבר לוי : מה?

מר רן מנו : מאיפה נכסה את זה?

מר מאור הרוש : מאזור התעשייה, בעוד 5 שנים.

מר ניסים אלקובי : לא, לא, לא, מהכספים שייכנסו.

מר ענבר לוינ : אחד, מהכספים שייכנסו. אבל לטווח ארוך, אמרת מאיפה נכסה את זה. לטווח קצר, אנחנו נרים ראש, ונוכל לתפקד. לטווח ארוך, אנחנו צריכים להציע תכנית, תכף אנחנו נדבר עליה, מה עושים. אבל אין לי פתרון קסם לסגור-

מר דורון שרעבי : הסכם גג, אנחנו יכולים לבקש על חשבון הסכם הגג שהולך ומתגבש. וברגע שיאשרו, כרגע זה לא אושר סופית. ברגע שזה יאושר סופית, שזה הסכם גג, נוכל לקבל גם כסף על החשבון. כי כבר נעשתה פה בנייה של 1,000 יחידות דיור. ועל חלק מזה, אנחנו כן-

מר רן מנו : דורון, אתה יודע שהסכמי הגג האלה, לאור מצב המדינה, שאנחנו אפילו לא מקבלים את מה שאנחנו אמורים לקבל ממשד החינוך, אתה יכול, אל תבנה על הסכם גג. אל תלך לשם.

מר דורון שרעבי : זה הדבר היחידי שיציל את היישוב, אחרת אתה על הפנים.

מר רן מנו : יכול להיות. אבל אל תבנה על-

מר שרון אלפסי : לא. יש הרבה דברים אחרים. אזור התעשייה, מרכזים מסחריים, אנחנו נבנה.

מר מאור הרוש : בסוף השיווקים, זה מה שיסגור את הזה.

מר דורון שרעבי : אם אתה תבנה, ולא תקבל פה הסכם גג, היישוב הזה גמור. אם אנחנו נבנה בלי הסכם גג, היישוב הזה גמור.

מר רן מנו : דורון, אם אתה תנהל חברה פרטית, ואתה תבנה על משהו שהוא אמורפי, ובסוף השנה אתה תגלה-

מר דורון שרעבי : זה בכלל לא אמורפי.

מר רן מנו : זה מאוד אמורפי.

מר דורון שרעבי : זה הדבר הכי-

מר רן מנו : זה מאוד אמורפי.

- מר דורון שרעבי :** הכי קריטי ליישוב.
- מר שרון אלפסי :** חברה, אני רוצה להעלות להצבעה.
- מר דורון שרעבי :** ממש לא.
- מר שרון אלפסי :** להעלות הצבעה. אנחנו נוכיח שזה אפשרי. אני רוצה להעלות להצבעה-
- גב' קרן מ. רינות :** אבל אפשר רק לברר כמה ריבית אנחנו משלמים על זה?
- מר ענבר לוינ :** אני אתן לך תשובה, אני לא יודע בע"פ. אבל משלמים על זה ריבית. וזה יותר מריבית של הלוואה לזמן ארוך, בוודאי.
- מר רן מנו :** בין 12% ל-18% ריבית-
- מר ענבר לוינ :** אני לא יודע. אני-
- גב' קרן מ. רינות :** 10%.
- מר רן מנו :** ...חריגה בין 12% ל-18%, אם הוא יעשה מלחמה הוא יגיע ל-12%.
- מר מאור הרוש :** ברגיל, נכון. לא לרשויות. הגזבר הקודם-
- מר ענבר לוינ :** זה פריים פלוס-
- מר דורון שרעבי :** באיזה סכום-
- מר מאור הרוש :** אז הוא אמר 8%, 9% לערך.
- מר ענבר לוינ :** ניתן לך תשובה עוד הערב. זה פריים בטח פלוס 1, או משהו כזה. זה יותר יקר מהלוואה לזמן ארוך, שבעתיד ניקח כאלה-
- מר דורון שרעבי :** על איזה סכום מדובר?
- מר ענבר לוינ :** אני אומר לך עכשיו. אמרתי, הגדלה מ-3,000,000 ש"ח, להערכתי לסביב ה-6,000,000 ש"ח.
- מר דורון שרעבי :** מ-3,000,000 ש"ח ל-6,000,000 ש"ח. עד 6,000,000 ש"ח. אם זה עד 8%, אני מוכן...
- גב' קרן מ. רינות :** ענבר, לכמה זמן אתם רוצים את ההלוואה הזאת?
- מר שרון אלפסי :** דורון אמר שהוא מוכן לתת בריבית של 11%.

מר רן מנו :

כמה ביטחונות יש לך?

מר ענבר לוי :

כמה שמשרד הפנים יאשר לנו, לאיזה טווח, ועד כמה שנתכנס עם תכנית אחרת לגייס את הכספים ממקורות אחרים. עוד פעם, 1, זה עולה כסף. ומצד שני, סיטואציה שאתה עומד מול ספקים שאתה לא משלם להם. אז-

גב' קרן מ. רינות :

זו בעיה, בעיה ובעיה-

מר ענבר לוי :

אם מחר יפסיקו את ההסעות, או מקורות של שבוע שעבר מתקשרים מקורות, לא שילמתם שני חשבונות, אז הם לא משלמים את הארנונה. אתה כל הזמן מתקשקש בדברים קטנים. גם בדברים קטנים, וזה יוצר סיטואציה. במקום לתכנן את התשלומים, אתה כל פעם כשיש לך 100,000 ₪-

גב' קרן מ. רינות :

אתה מבזבז אנרגיה-

מר ענבר לוי :

אתה מבזבז אנרגיה על כלום. אתה לא יכול להתנהל כביכול עם ספקים, אתה לא יכול לעשות שום דבר. זו סיטואציה, כרגע היא נתונה. אין מה לדון עליה. כן, צריך לדון לטווח ארוך, ולראות מה עושים. הפער בין הכנסות להוצאות.

מר שרון אלפסי :

טוב. הגדלת מסגרת האשראי לזמן קצר מ-5% ל-9%, מי בעד?

מר דורון שרעבי :

מה זה 5%?

מר שרון אלפסי :

5% זה היום יש לנו מאושר. אנחנו יכולים להעלות את זה עד 9%. מי בעד?

מר דורון שרעבי :

במספרים, זה 3,000,000 ₪.

מר שרון אלפסי :

מי בעד? פה אחד.

החלטה :

הוחלט פה אחד לאשר הגדלת מסגרת אשראי לזמן קצר.

3.

המלצות ועדת היגוי קאנטרי – אישור.

מר שרון אלפסי : נירה, תודה רבה.

מר ניסים אלקובי : נושא אחרון לאישור, ואחרי זה ניכנס למצגת בנושא של תקציב, והתאמה לדו"ח מבוקר וכו', זה הנושא של המלצות ועדת היגוי קאנטרי. להזכירכם, בטרם תחילת העונה, בחודש מאי הוחלט כאן על הקמה של ועדת היגוי, שתלווה את כל התהליך של העבודה של הקאנטרי. בסיכומי של יום, בפגישה האחרונה הגענו לאיזושהי המלצה, מתכונת. בבקשה, מאור, כיו"ר הצוות.

גב' נירה אטיאס : אם צריך להצביע בעד או נגד, אז אני בעד.

מר שרון אלפסי : תודה, נירה.

מר מאור הרוש : טוב, אז ועדת היגוי לבריכה, דנו בכל נושא הקאנטרי. ניסים הציג לנו ביחד עם ספיר, ונירה כמחזיקת תיק התרבות. גם ביחד ישבנו כולם. בין 800,000 ₪ ל-1,000,000 ₪ היה הגירעון של שנה שעברה-

מר ניסים אלקובי : 10 חודשים עמדנו על 800,000 ₪ ומשהו. עד סוף אוקטובר, עד סגירת העונה. ההערכה היא שעד 31.12, בסביבות 1,000,000 ₪ בשנה גירעון.

מר מאור הרוש : של גירעון של הקאנטרי.

מר ישראל מאיה : שהוא נבע ממה?

מר רן מנו : זה גירעון מצטבר, או גירעון שנתי?

מר מאור הרוש : לא, לא, שנתי.

מר ניסים אלקובי : שנת 2024 בלבד.

מר ישראל מאיה : שהוא נבע ממה?

מר מאור הרוש : הרבה דברים. תראה, נתנו מספר נמוך בזמנו, כל המליאה לקחה את המחירון שלנו, ובסוף התושבים לא הצביעו ברגליים. עכשיו-

מר ניסים אלקובי : לא, הם הצביעו ברגליים החוצה.

מר מאור הרוש : החוצה.

גב' קרן מ. רינות : אבל אני לא מסכימה איתכם, כי ביחס לשנה קודמת, הכפלנו את כמות הנרשמים.

מר מאור הרוש : כן, כי שנה קודמת היה סגור.

גב' קרן מ. רינות : לא, לא היה סגור.

מר ישראל מאיה : כן, אבל הרבה אנשים עזבו, כי המים לא היו מחוממים, היו בעיות במקלחות, והיה מלוכלך.

מר ניסים אלקובי : אבל הצפי היה-

מר מאור הרוש : הצפי היה לכיוון ה-600,000 ש.

מר ניסים אלקובי : בדיוק.

מר מאור הרוש : בין 600,000 ש ל-800,000 ש אפילו. ובסוף היינו על 400,000 ש, אם אני לא טועה.

מר שרון אלפסי : שהסכמנו שזה חלק-

מר רן מנו : אז מה אתם אומרים, שאין לברייכה הזאת זכות קיום?

מר מאור הרוש : בגדול, כן. אבל אנחנו ב-lose, lose situation. לא נפתח, אז נקבל בראש. נפתח, נממן.

מר רן מנו : לא נפתח, הוא יקבל בראש.

מר מאור הרוש : זה גם נכון. לא, אתה צריך להצביע לפתיחת בריכה. בוא תצביע על זה. אם תפתח, אתה מכין את עצמך לנזק כלכלי. בסוף עלו כל מיני חלופות, האם לוקחים הלוואה, ומשפצים לעומק, ונכנסים להלוואה גדולה, ומממנים שוב, מחזיקים את הכל מחדש עלינו. הם מוציאים את הכל להפרטה מלאה של כל המתחם ביחד.

התובנה היא שאי אפשר להפריד בין הקאנטרי לחדר הכושר. ההפרדה היא הפרדה מלאה על הכל. ולבסוף, גם זה היה רעיון של שרון, ואני מאוד התחברתי אליו, ואז גם הוועדה התחברה אליו יותר, שזה באנדל. שזו תערובת של שותפות, סוג של שותפות, כי אין באמת שותף למועצה מקומית.

אבל סוג של שותפות, שנעגן אותה בהסכם משפטי ומסודר, עם הכל. שבעצם אנחנו נכנסים לשותפות. הוא מממן, הוא שם את הכסף ההתחלתי, קובעים כמובן אבני דרך. מה עושים לאורך השנים. השותפות היא ל-5 שנים לפחות. מה הצפי שלו. הוא נותן את האינפוטים שלו, אנחנו את שלנו. ככה אנחנו אחד, הוא לא משלם לנו שכירות ולא ארנונה. זה אומר שאנחנו לא משיתים את זה על צרכן הקצה בסוף, על התושבים שלנו, את העלות הזאת. שגם היום הם לא משלמים את זה, כי המועצה לא משלמת ארנונה ושכירות. שתיים, בגלל שזה עוגן מאוד קהילתי, הבריכה, מבחינתי-

מעניין אותי מה שאמרת עכשיו, ותכף אני אדבר על זה.

מר רן מנו :

עוגן מאוד קהילתי, הבריכה, כמקום תרבות. אם זה יום העצמאות, יום הזיכרון, כל הטקסים, אירועי מלש"בים, אירועים של כיתה ט'. אז לא רצינו שמישהו יתפוס אותנו, סליחה על הביטוי, ויגיד לנו, לא, היום אתם לא יכולים, או כן, מחר אתם לא יכולים.

מר מאור הרוש :

אז ברגע שזה שלנו, יש ממש נקודות ותאריכים מאוד ברורים, שזה אירועים של המועצה מטעם המועצה, אין לשותף/יזם שום אפשרות לערער על כך. וזהו. וחשבנו שזו דווקא תהיה דרך הפעולה הנכונה, שלפחות גם אם נפסיד, לא נפסיד אנחנו מהכיס שלנו, ושזה ייפול על היזם. אין לי בעיה לא להרוויח, יש לנו בעיה-

מר רן מנו :

יש לי כמה הערות על מה שאמרת. דבר ראשון, הפתרון, המועצה לא יכולה להיות שותפה של חברה פרטית, ולכן הפתרון הוא להקים חברה, חברת אחזקות-

מר מאור הרוש :

זה יהיה ב...תחזור.

מר רן מנו :

הדבר השני הוא, המועצה יכולה להרשות לעצמה לא לקחת ארנונה מעצמה, אבל ברגע שיש לך יזם פרטי, אין דבר כזה שאתה לא לוקח ממנו ארנונה. זה לא חוקי, אתה לא יכול. לכן אתה צריך לעשות-

מר מאור הרוש :

בגלל זה, זה נשאר בבעלות שלנו, שותפים.

מר רן מנו :

זה לא משנה, נו אז מה.

מר מאור הרוש :

באחריות שלנו.

מר שרון אלפסי :

אנחנו נמצא את הקונסטלציה המשפטית, שהמטרה לשמור שם-

מר מאור הרוש :

היועמ"ש ימצא אותה. הוא אמר שהוא גם עשה אתה כבר.

מר רן מנו :

זה לא משנה. משפטית, אתם לא יכולים. המועצה יכולה לא לקחת מעצמה ארנונה. המועצה לא יכולה לא לקחת מיזם פרטי.

מר ניסים אלקובי : בסדר.

מר רן מנו :

ואם אתה משאיר את הברכה על שמך, ואתה עושה איתו איזושהי עסקת קונסטלציה כזאת או אחרת, צריך לבדוק אותה-

מר מאור הרוש :

קומבינציה.

מר שרון אלפסי :

הרעיון, שהם מביאים את הצד המקצועי-

מר רן מנו :

דבר שלישי. חבר'ה, אנחנו מה אמרת עכשיו, אם אנחנו נפסיד, אז שייפול על מישהו אחר. אנחנו לא רוצים להפסיד. אנחנו רוצים-

מר שרון אלפסי :

הטענה שלנו, שאנחנו לא יודעים להחזיק קאנטרי. אין לנו אנשי מקצוע. כשמגיעים אנשים שמנהלים מספר קאנטרי לאורך השנים, וזה המקצוע שלהם. גם בשיווק, גם באיך אמור להיראות קאנטרי, איך אמורים-

מר רן מנו :

אני כבר אומר לך שתהיה לך בעיה מאוד, מאוד קשה. אתה יישוב קטן, שגם ככה לא בא לבריכה. 20% מהתושבים פה, יש להם בריכה בבית, לפחות, אני לא יודע כמה. צריך לברר את הנקודה הזאת.

גב' קרן מ. רינות : יותר, יותר.

מר רן מנו :

יותר. אני חושב שהרעיון הוא טוב, אבל הוא לא ישים. חבר'ה, הוא לא ישים. לא יבוא אדם פרטי, וישים היום 1,000,000 ₪ לשפץ קאנטרי.

מר ניסים אלקובי : העניין הוא שעשינו סוג של מודל. העברנו את הנתונים ליזם פרטי, שיבדוק ויסתכל, והזמנו אותו אלינו. והוא בא, והוא אמר, יש פוטנציאל, אני מוכן להיכנס. ואז אמרנו, את ההמלצה הזאת הבאנו לוועדה-

מר רן מנו : אז כבר קחו בחשבון ש-5 שנים הוא לא יחזיר את ההשקעה שלו.

מר שרון אלפסי : לא, הוא יודע.

מר רן מנו : 5 שנים הוא לא יחזיר את ההשקעה.

מר שרון אלפסי : הוא יודע.

מר ניסים אלקובי : אני לא יודע, אני לא יודע. לא עשיתי-

(מדברים ביחד)

מר שרון אלפסי : קודם כל, לפני הכל, לא מדובר ביזם כזה או אחר. הגיע רעיון, יצטרך לצאת מכרז מסודר. זה לא מתבצע מישהו כזה.

מר רן מנו : רגע, רגע. שרון, בוודאי שלא. אבל תראה, אתה אומר יוצא מכרז. פה בדיוק הבעיה. כי אחד, אם אתה עושה מכרז, אז המכרז צריך להיות כזה שלוקח בחשבון את כל הבלגנים שיש פה, שזה לא שוהם, זה בית אריה. זה הדבר הראשון.

הדבר השני, המכרז צריך לקחת בחשבון שמי שייכנס לפה, צריך לתת לו איזו סוכרייה. והסוכרייה היא, הזמנים. כי אם אתה עושה את זה 5 שנים, אף אחד לא יחזיר את ההשקעה שלו. הוא צריך לקבל יותר. וזה עניין משפטי, כי המכרזים וזה, צריך-

מר מאור הרוש : לא משנה, זה יכול להיות 5 פלוס 5. זה יכול להיות 5 פלוס 5. אופציות זה לא בעיה.

מר שרון אלפסי : הרעיון הוא לגיטימי. תראה, בסוף ועדת ההיגוי גם סגרנו איזה משהו, שבגלל שיש פה סוג של שותפות, ואין את החל"פ שיש לדירקטוריון, אז במועצה, כאילו יש לנו את המליאה. אמרנו שאנחנו צריכים שיהיה איזה מישהו, נציגים מטעם המועצה שיושבים בוועדה ביחד עם נציג מועצה, סתם דוגמה, ניסים. נציג היזם, ו-3 חברי מליאה, שיהיו כחלק, לראות מה

הן אבני הדרך, לראות איך ההשקעות שלו הולכות. לראות מה המחיר המקסימלי-

מר ניסים אלקובי : סוג של דירקטורים, מועצת מנהלים-

מר שרון אלפסי : כאילו, מישהו שמפקח, שומע את רחשי התושבים, מעביר אותם קדימה לישיבות. זו פעם ראשונה שאנחנו נכנסים לזה. אנחנו צריכים להמציא את עצמנו כרגע. אנחנו צריכים להמציא את עצמנו, חד משמעית.

מר רן מנו : אתה צריך לדאוג שזה יהיה כמו...אתה צריך לדאוג שזה יהיה כמו זיכיון. כלומר, חברה גדולה שנותנת זיכיון. ובהתאם לזה, היא יודעת לקבוע את התנאים לאורך כל הדרך. וגם זה שקיבל את הזיכיון, יודע לעשות את הדברים נכון, ולעמוד בדברים. זה מה שצריך לעשות.

מר שרון אלפסי : צריך מעורבות, רן. ותבוא ותראה את הצד המשפטי. קדימה, יאללה.

מר רן מנו : השכן, שהוא כנראה לא אכפת לו מכלום, קיבל 700 קנסות. הם גם לא גובים את הקנסות-

מר ניסים אלקובי : אתה רוצה שהכלב לא יסתובב בחוץ באמת? תכניס את השכן אליך הביתה, הכלב ייכנס איתו.

מר ישראל מאיה : לבית של מי?

מר מאור הרוש : דרך אגב, אל תשכח שזה גם כולל את הקאנטרי, את חדר הכושר. רן, צריך לזכור שזה גם כולל את חדר הכושר, צריך...אנשים קנו מנוי שנתי. היזם צריך להבין שכבר-

(מדברים ביחד)

מר שרון אלפסי : חברה, המלצת ועדת היגוי קאנטרי, לאשר להוציא את זה בקונסטלציה כזאת או אחרת החוצה, למפעיל חיצוני. מי בעד? פה אחד. נירה גם בפנים.

החלטה :

הוחלט פה אחד לאשר המלצות ועדת היגוי קאנטרי.

2. דו"ח מבוקר חצי שנתי 2024.

מר שרון אלפסי : ענבר, שלך.

מר ענבר לוינ :

אז אחד, התנסות ראשונה, שאני עוד פעם, אני כאן חודשיים וכמה ימים. לא מבין עדיין הכל. ולכן הדברים הולכים באיטיות. העסק כאן הוא, מלכתחילה הוא מורכב.

דהיינו, הדברים לא היו מסודרים איך שאני חושב שהיו צריכים להיות מסודרים. אז בעצם, שרון כבר חשב שאנחנו נהיה בתהליך הזה כבר לפני חודשיים. וכל יומיים הוצאתי עוד גרסה חדשה. וגם עדיין אין לי גרסה אחרונה. בואו נעבור על הדברים. דו"ח חצי שנתי, דיברנו עליו.

מר מאור הרוש :

ענבר, עכשיו אנחנו רואים חצי שנתי. מתי אנחנו רואים את סוף התקציב של השנה הזאת, באמצע השנה?

מר ענבר לוינ :

אחרי אמצע השנה, כן. זה הדו"ח שנשלח למשרד הפנים. מי שרואה, סה"כ דו"ח לא רע. כתוב, דו"ח חצי שנתי לא מסוקר. המועצה בעודף, ברוך השם, 7,000 ₪.

מר מאור הרוש :

לא הבנתי, לא הבנתי.

מר ענבר לוינ :

זה מה שהוגש למשרד הפנים, דו"ח החצי השנתי. כגזבר, אתה מכין את הדו"ח החצי השנתי. אתה לא מכין את זה. מכינים את זה באופן חיצוני. אתה דוחף את הנתונים שאתה דוחף, ואתה מגיש את זה. תוך 45 יום מסיום הרבעון, אתה צריך להגיש את זה למשרד הפנים. וזה הדו"ח שהוגש. וזה הדו"ח המסוקר, כמו שראיתם אותו, וקיבלתם אותו, עם המינוס 5,000,000 ₪.

מה הפערים. הפערים בין הדו"ח לרבעוני לדו"ח המסוקר. ביטול הכנסות, לקבל שיירשמו בדו"ח הרבעוני. אז זה אתה לפעמים יכול להגיד, כן, אני אקבל את ההכנסות האלה והאלה. אז כמו שחבר המליאה כאן, רן אמר, הכנסות

שצריכות להתקבל, לא תמיד זה נכון לרשום אותן כהכנסות שאמורות להתקבל. ואפשר לרשום את זה ממשרדי ממשלה.

אבל דוגמה, הכנסות ארנונה וכדומה, זה הכנסות על בסיס מזומן. אז יכול להיות שכאן רשמו, אנחנו אמורים לקבל עוד הסעות ממשרד החינוך, עוד משרד כזה וכזה, שבסוף לא התקבלו. קיזוז הכנסות ממשרד החינוך, בגין הסעות שנים עברו. עוד פעם, ידעו כאן במועצה שקיבלו כפל, אבל לא התייחסו לזה-

גב' קרן מ. רינות : דווקא שמעתי על משהו הפוך. שאנחנו לקבל הפרשים-

מר ענבר לוי : זה דבר אחר. דיון אחר, שאנחנו אמורים. כנ"ל. תסלח לי ניסים, בין אמורים לבין זה, אז אני אמורים בע"ה, אבל כרגע אני מדבר על מה שיש לנו, בסדר?

מר שרון אלפסי : על זה אני רוצה להגיד איזה משהו קטן. ופה תודה ענקית, באמת...מאור. אני רוצה להגיד פה תודה ענקית. יש פה עבודה סיוזיפית של ניסים עם אילנה, ועבודה מול משרד החינוך. הצפי לנו, קודם כל נכנס עכשיו 900,000 ₪ החזרים על נושא הסעות. זה כבר נכנס במידי כבונוס על חלק גדול מתהליך של קיזוז, בעבודה באמת סיוזיפית איך מצמצמים ואיך מייעלים את כל נושא ההסעות.

גב' קרן מ. רינות : כל הכבוד. לא, באמת, כל הכבוד. זה לא מובן מאליו.

מר שרון אלפסי : אבל הבשורה היא לא שם. הצפי שלנו, ואני מעז ואומר את זה פה. ההערכה היא שבין 1,500,000 ₪ ל-2,000,000 ₪ ייכנסו למועצה חזרה ממשרד החינוך על נושא הסעות. ותקציב של 14,000,000 ₪ זה המון, המון, המון כסף. ועל זה מגיע שאפו ענק.

ואני רואה את העבודה המטורפת הזאת כל בוקר. אילנה עולה, הם יושבים, איפה אפשר לקצץ, איפה אפשר להוריד, איפה עושים מלחמה מול משרד החינוך. ויש לזה משמעות. חברה, זה לא מובן מאליו, בסדר? אז תודה, באמת תודה גדולה.

מר מאור הרוש :

תודה רבה, ניסים. אני רציתי רק להוסיף בקטנה, זה באמת שבתקופה האחרונה יש הרגשה של בעלי מקצוע. זאת אומרת, המהנדס. אני חייב רגע להגיד, המהנדס, לדעתי בא בנאדם, כל ישיבה שאני יושב איתו, אני נפעם מחדש. אני רואה בנאדם בעל ידע, יודע לתכנן קדימה.

כל דבר יש לו תשובה במקום, ובשנייה, ורצינית. לא חרטוטים. נותן תשובה מדויקת. הפוך, אני יכול להגיד לך, יודעים מה דעתי מה היה לפני כן. לדעתי, כשיושבים ואני שואל שאלה, ואומרים לי, אני לא יודע, אני צריך לבדוק. קשה לי עם זה. קשה לי עם זה. לא עכשיו, לא עליך עכשיו. אתה עוד בחודש האחרון.

אני מדבר, מישוהו שיושב בתפקיד כל כך הרבה שנים, ואני שואל שאלה, והוא כותב את המספרים. ואני שואל שאלה, והם אומרים לי, אני לא יודע, אני צריך לבדוק. מבחינתי זה לא תקין. כי כשאני שואל שאלה אל בעל המקצוע, אני מצפה שבעל המקצוע ייתן לי את התשובה המידית. זה התפקיד שלו. ודווקא הפוך.

הסדר שאתה עושה, לסגור תב"רים. אכפת לך לפתוח כל דבר, איפה יושב. אתה לא עושה בלגנים, לא מכניס לשוטף. אני דווקא חייב להגיד שבאמת מרגיש שסוף סוף יש בעלי מקצוע, ממש-

מר שרון אלפסי :

חבר'ה, אתם צריכים. עם ינקי לצורך העניין, בחודש שהוא נמצא פה, חתמתי כבר על איזה 17 או 18 היתרים. לא עשיתי את זה לאורך כל הקדנציה הקודמת, לאורך כל 9 החודשים אחורה. עכשיו, יש פה הבנה מלאה בצרכי הציבור. והוא יושב, והוא נפגש איתם בהרבה סבלנות. היום נפגשנו עם תושבי עופרים על כביש 3, ועל הבנייה של טרקלין. וישבנו איתם איזה שעתיים וחצי, והסברנו באורך רוח, ועם הרבה סבלנות.

מה עם העתירה?

מר רן מנו :

הכביש העוקף? הוגשה עתירה. אנחנו עד ה-27 אמורים להגיש את התגובה שלנו. אני מעריך שלקראת תחילת מרץ יהיה דיון.

מר שרון אלפסי :

מר ניסים אלקובי : ה-10.3.

מר רן מנו : למה הגענו לזה?

מר ניסים אלקובי : מה?

מר רן מנו : למה הגענו לזה שהם הגישו עתירה?

מר שרון אלפסי : זה לא קשור אלינו.

מר ישראל מאיה : זו לא עתירה אלינו. זה לא שלנו.

מר ניסים אלקובי : רגע, רגע. העתירה היא גם, אנחנו חלק מהנתבעים שם.

מר ישראל מאיה : אבל הם לא יכולים לתבוע אותך, על מה?

מר ניסים אלקובי : הם החליטו, נכון.

מר רן מנו : למה הגענו לשלב שבו-

מר ניסים אלקובי : זה צו אלוף. זו החלטה-

מר רן מנו : למה הגענו לשלב שבו הוגשה עתירה בכלל?

מר ישראל מאיה : אני ראיתי את הטענות שיש שם, סליחה על המילה, זה בולשיט אחד גדול-

מר שרון אלפסי : זה לא משנה.

מר ישראל מאיה : כי היום, כשהם עוברים בכפר, הם יותר מסכנים את עצמם מאשר כאן. זה שטויות במיץ עגבניות.

מר ניסים אלקובי : אבל בכללי, הגענו לזה, כי אנשים באו, קיבלו הסבר, ולא מצא חן בעיניהם. מה שמפריע להם בעיקר זה הגדר על הפרצוף של הבית. הסברנו איפה המועצה בצד הזה, בחלק הזה, מה שנקרא. שקודם כל, עם התושבים. אבל חס וחלילה, לא נגד.

אבל בסוף, כשהריבון בשטח הוא האלוף, ומציגים את זה פה, והתגובה שהייתה שם, של אחת המובילות, זה בשבילי הוא לא הריבון, אז אתה מבין שהוויכוח כבר נגמר.

מר רן מנו : כשישבתם בפגישה-

מר ניסים אלקובי : הוויכוח נגמר.

מר רן מנו : כשישבתם בפגישה, הוא היה אלוף?

מר שרון אלפסי : לא, היה הנציג שלו. היה ראש מנהלת-

מר ניסים אלקובי : ראש המנהלת. הוא תת אלוף.

מר רן מנו : והוא הסביר להם?

מר ניסים אלקובי : כן. הוא הסביר, פרט לפרטי פרטים את כל התהליך שהתחיל, איך הגיעו להסכמות, ואיך עבר התיב, ואיך הכל, ובאיזה סטטוס, כולל התגובות שלהם לבג"צ, באישור של ההסכם, שקיבל תוקף אז, של המועצה ביחד עם הצבא, כולל הפיצויים שניתנו אז. כולל הפיצויים שניתנו אז. אבל בסדר, בסוף זו תחושת האנשים, והם החליטו לצערנו-

מר שרון אלפסי : אנחנו ניסינו להנגיש את כל המידע שיש לנו, עם כל המשמעויות. כולל מה העמדה של הצבא בנושא, מה העמדה של נתיבי ישראל, שהיא פחות רלוונטית, כי היא גוף מבצע. והסברנו. אבל אתה יודע, הגיעה אליי טענה, שאלו אותי בפירוש, יש לי התנגדות שיזיזו את הכביש. חד משמעית, לא. הלוואי שיצליחו להזיז את הכביש. אבל לא קיימת היתכנות כזאת.

ואם הפער עומד בין זה שכרגע ייצא כביש שהוא צודק, ונכון אסטרטגית ליישוב, אז אנחנו עומדים בפרץ על זה. אנחנו נדאג שכל שאר המרכיבים ייתנו מענה לדרישות הביטחוניות בטוח.

אבל אני אומר לכם, הכביש הזה הוא כביש סופר ביטחוני. הבעיה היחידה היא הקרבה שלו לקו בתים ראשון. אבל יש שם מענה מלא גם ברמה האקוסטית, גם בקירות תמך, קירות ביטחון, עומק אסטרטגי, עומק גאוגרפי. הכל קיים שם. ואנחנו עדיין נמשיך-

מר ישראל מאיה : והקרבה של הבתים בכפר ליאיר שטרן היא לא זה? היא קרובה גם כן.

מר שרון אלפסי : כן. אנחנו נותנים מענה להם-

מר ישראל מאיה : מי שרוצה לירות מהכפר, לא יוכל לירות?

- מר מאור הרוש :** שרון, רק שאלה. אם הנושא הזה עלה, מתי מרכיבי הביטחון שלנו על הגדר, תאורה, מצלמות, אנליטיקה, מתי זה קורה?
- מר שרון אלפסי :** עכשיו, עכשיו.
- מר ניסים אלקובי :** עכשיו, מתקינים.
- מר שרון אלפסי :** חיכו לעמודים. הם אמרו עד סופ"ש הזה צריך להגיע. יש שם הכנות-
- מר מאור הרוש :** סופ"ש הבא אנחנו אחרי זה?
- מר שרון אלפסי :** כן.
- מר רן מנו :** בג"צ לא נתן צו הפסקת עבודה?
- מר שרון אלפסי :** לא.
- מר רן מנו :** הם הגיעו בקשה לצו הפסקת עבודה?
- מר ניסים אלקובי :** כן.
- מר שרון אלפסי :** הם הגישו כרגע-
- מר רן מנו :** הוא דחה אותם? הוא דחה?
- מר ניסים אלקובי :** לא, הוא לא דחה.
- מר מאור הרוש :** לא, לא דחה. זה דיון מהיר בבג"צ.
- מר ניסים אלקובי :** לא, הוא לא דחה. רגע.
- מר רן מנו :** הם הגישו בג"צ, הם הגישו עתירה. ביחד עם עתירה, אני מניח, אני לא יודע מה הם עשו, אבל אני מניח שהגישו בקשה להקפאת צו עבודה-
- מר ניסים אלקובי :** אמת. לא קיבל אותו.
- מר רן מנו :** לא קיבל את זה?
- מר ניסים אלקובי :** ביקש התייחסות-
- מר רן מנו :** חייב אותם בהפקדת ערבות?
- מר ניסים אלקובי :** מה, מה?
- מר רן מנו :** חייב אותם בהפקדת ערבות?

מר שרון אלפסי : כן, כן, כן, כן. 50,000 ₪.

מר רן מנו : כמה?

מר שרון אלפסי : 50,000 ₪.

מר ניסים אלקובי : אבל מה שהוא ביקש, עד ה-27 לחודש הזה, עד יום חמישי, ה-27 לחודש הזה, להגיש התייחסות. ומגישים-

מר רן מנו : מי זה העו"ד שם, שלהם?

מר שרון אלפסי : איזה מישהו מאלעד.

מר רן מנו : מאלעד?

מר שרון אלפסי : כן. יש את זה... אני אראה לכם.

מר ניסים אלקובי : וכנראה ב-10.7, עד כמה שאנחנו יודעים, יהיה הדיון בבג"צ. כאשר שתדע, היה מתוכנן בשבוע הבא, מתי קבעת עם האלוף, שבוע הבא?

מר שרון אלפסי : שבוע הבא.

מר ניסים אלקובי : שבוע הבא היה מתוכנן להיות פה דיון עם האלוף. אבל מאחר ובג"צ שלח עתירות וכו', ותגובות, אז זה ייאלץ להידחות עד שתתקבל החלטה. כי מן הסתם, כרגע זה בהליך משפטי-

גב' לימור שחק : ניסים, מה זה קשור פגישת התושבים עם האלוף לבג"צ?

מר שרון אלפסי : אני רציתי-

מר ניסים אלקובי : האלוף נתבע, המועצה נתבעה וכו'.

מר רן מנו : הבנתי שהם צירפו שם חוות דעת מומחה ביטחוני.

מר שרון אלפסי : איזה מומחה, מאחים לנשק?

מר רן מנו : איך?

מר שרון אלפסי : מאחים לנשק?

מר רן מנו : אני לא יודע.

מר מאור הרוש : כל מה שהוא כתב שם, זה קשקוש-

מר שרון אלפסי : הוא סמ"ר באחים לנשק, עזוב אותך משטויות.

גב' קרן מ. רינות : רגע, שנייה. אבל רגע, אני רוצה רגע להבין. אני רק רוצה להבין. המפגש שהיה אמור להיות לתושבים, לכולם, נדחה בגלל הבג"צ?

מר שרון אלפסי : כן. כרגע תכננתי לעשות, תכננתי שבוע הבא לעשות כנס. חיכיתי לתשובה מהאלוף, ומנתיבי ישראל. נתיבי ישראל, בעקבות הבג"צ, דחו את אוטומטית את ההגעה לכנס-

גב' קרן מ. רינות : למה?

מר שרון אלפסי : דחו, כי יש בג"צ.

מר ניסים אלקובי : כי הם לא יכולים להגיד שום דבר שהוא מעבר לכתב ההגנה שלהם מול בג"צ. הם יישבו פה-

מר שרון אלפסי : עד שתקבל החלטה.

מר ניסים אלקובי : בדיוק. יגידו משהו, ומישהו ילך, יפרשן את זה. באותה תצורה-

גב' לימור שחק : אז מאותה סיבה, גם המועצה לא יכולה-

מר ניסים אלקובי : נכון, גם המועצה, וגם הצבא, כי גם הוא נתבע.

מר שרון אלפסי : עכשיו, עכשיו כתבתי בדיוק. עכשיו, עוד לא הוצאתי. עכשיו כתבתי-

מר ניסים אלקובי : כן, צריך להוציא-

מר שרון אלפסי : המטרה היא כרגע-

גב' לימור שחק : אבל עם הסבר. כי עכשיו כשזה, זה הגיוני. רק שהם יבינו-

מר ניסים אלקובי : ברור. כן, ברור, ברור.

מר שרון אלפסי : אבל אנחנו נדברר את זה כמו שצריך. נוציא גם לציבור.

מר ענבר לוין : טוב, אז זה הסברתי. קיזוז הכנסות משרד החינוך. בקצרה. משרד החינוך בעבר עבד בשיטה אחרת ותקצב את הרשויות. ואח"כ שינה שיטה. לא משנה. ובפועל, תקלה שלו, שהמשיך לתקצב את הרשויות בשתי השיטות. וכשאתה מקבל כסף שלא מגיע לך, אתה אמור לשים את זה בצד.

אבל כשאתה במצוקה, ועוד פעם, אתה משתמש בזה. והשתמשו בזה. וביטול הכנסות שאמרת, שמיועדות לפיתוח, ונרשמו בתקציב השוטף. אנחנו נדבר על זה בהמשך. טיוטת תקציב לשנת 2025.

אני אתן דוגמה איך שאני בונה את זה, ואני אסביר אח"כ. זו דוגמה למחלקה פשוטה. ששימו לב מה היה התקציב של 2024. אם אתם שמים לב, ככה, זה התקציב של 2024. לצורך העניין, עלות המחלקה, אם נסתכל, מי שמסתכל הכנסות מול הוצאות, 208,000 ₪.

מר ניסים אלקובי : גירעון.

מר ענבר לוי : גירעון, לא גירעון. זה מימון המועצה. מה, זה לא משהו שלילי.

מר ניסים אלקובי : השקעה שלך ברווחה, תקרא לזה.

מר ענבר לוי : לכאורה. אבל זה לא הגיוני. ושנה הבאה מתוקצבת במשהו שנראה לי הרבה יותר ריאלי, 2,200,000 ₪. 1,200,000 ₪, כן.

מר ישראל מאיה : אני מוכן שתשים עוד 1,000,000 ₪, יהיה ככה יותר לוותיקים.

מר ענבר לוי : נהדר.

מר שרון אלפסי : בינתיים, מה שמקבלים הוותיקים, הלוואי והייתי...

מר ענבר לוי : כללי תקצוב של משרד הרווחה, בד"כ זה מימון של 75%, 25% מימון הרשות. אין רשות בישראל שהתקציב שלה של הרווחה הוא 200,000 ₪. עוד פעם, אם היקף התקציב הוא 4,000,000 ₪, אז מינימום 1,000,000 ₪ הרשות צריכה לשים. וגם אם אתה מגיש את הדיווחים, לא כל הדיווחים מתקבלים. ותמיד יש דברים שהרשות עושה אקסטרה. ואני יודע שגם כאן היא עושה אקסטרה.

לדוגמה, 2024, הוא לא היה ריאלי, בסדר? אני לא נכנס כרגע למה ואיך. אנחנו עכשיו נסתכל על תקציב מחלקת התרבות. דיברתם על הקאנטרי מקודם. אז אם אנחנו מסתכלים על הקאנטרי, אז אנחנו רואים שהקאנטרי לדוגמה, תקציב

התרבות, עודף 400,000 ₪. דהיינו, קצת לא סביר שבמועצה מקומית יהיה לתרבות עודף.

מר שרון אלפסי : זו המחלקה הכי מבזבזת במועצה.

מר ענבר לוי : אל אם כן, הם באים להופעה כאן שקיימת הערב. ואני רואה שרק כרטיס אחד מכרתם.

מר מאור הרוש : אין אירוע שלא הפסדנו. אין אירוע. אירוע שלא הפסדנו.

מר רן מנו : מה אתה אומר, שהמספרים פה לא נכונים בכלל?

מר ניסים אלקובי : אמת.

מר ענבר לוי : אני אומר שמבחינתי הם לא כל כך הגיוניים. אני אסביר עוד שנייה כאן, אני אגע דווקא בנקודות ספציפיות כאן-

מר שרון אלפסי : הם מחולקים לא נכון.

מר ענבר לוי : ונסביר על-

מר רן מנו : הם מחולקים לא נכון.

מר שרון אלפסי : כן. התרבות יכול לקחת מפה, יכול לקחת מראש המועצה, יכול לקחת מרווחה, כדי איכשהו לאגם פה תקציב שייצא לו איזה אירוע. ולכן זה לא ריאלי איך שזה מופיע בסעיף התקציב-

מר ענבר לוי : זה לא יכול להיות שתקציב שבמועצה יש לה תקציב 408,000 ₪ עודף. לא הגיוני-

מר שרון אלפסי : תכף תראה איך הוא חילק את זה, ותבין.

מר ענבר לוי : אני תכף אסביר כאן סעיפים-

מר רן מנו : הקודם עשה בלגן.

מר שרון אלפסי : לא משנה, הוא בתאילנד.

מר ענבר לוי : שנייה. אני אסביר תכף על סעיפים ספציפיים.

מר ניסים אלקובי : רן, הרעיון בסוף שזאת מחלקה שהיא הוצאות כולה. היא הוצאות. אני-

מר רן מנו :

בקיצור, אם אתה רוצה להקים חברה ולפשוט רגל, אתה צריך לקחת את הקודם.

מר שרון אלפסי :

לא, לא, לא, לא ברמה הזאת, כי זה בפרוטוקול. אבל עקרונית כן.

מר רן מנו :

מה אתם מפחדים כל הזמן מהפרוטוקול, זו האמת. אמת דיברתי.

מר ניסים אלקובי :

תראו, בשביל ההגינות. עוד פעם, השיטה שהייתה, מציגה את הנתונים האלה. השיטה החדשה באה ואומרת, תעצרו רגע. אנחנו צריכים לרשום כל דבר, ולשייך אותו לאן שהוא שייך.

מר רן מנו :

איזה מתוק אתה. אתה מייפה את-

מר שרון אלפסי :

לא, לא, לא, לא. זה מה שצריך לקרות ל-2025, זו עובדה.

מר רן מנו :

לא, הוא מייפה אבל לפני. הוא אומר...עשו ככה, עשו ככה, הוא מלטף את הילד. הילד הוא יתום.

מר ניסים אלקובי :

צריך לשייך את זה למקום שלו, ואז ההסדרה באה, ומציגה תמונה ריאלית, נורמלית, אמיתית, שבה אתה אומר, העברתי, מחלקת תרבות-

מר רן מנו :

כן, אבל אתה יודע שיכול להיות שבכוונה עשו להציג תמונה אחרת.

מר ענבר לוין :

אני לא יודע, אני לא יודע מה עשו בכוונה. אני מציג מה היום-

מר רן מנו :

לא, אני אומר. יכול להיות-

מר ענבר לוין :

אני אסביר אח"כ מה אולי-

מר שרון אלפסי :

תקציב לא יכול להיות מאוזן לעולם. בשיטה שהוא מנוהל, הוא לא יכול להיות מאוזן, זה ברור לנו. בטח לא עם גירעונות עבר, כמו שאנחנו גוררים. ולכן הוא לא יכול להיות מאוזן-

מר מאור הרוש :

אבל איך...לא הבנתי איך...משרד הפנים בסוף מאשר-

מר שרון אלפסי :

בסוף, אתה רואה שמשרד הפנים-

מר ענבר לוין :

לא אישר, שנייה-

מר שרון אלפסי :

בסוף הם מיישרים קו, ומזיז מספרים.

מר רן מנו :

שרון, ברשתות סופר מרקטים, כדי להציג רווחיות בסוף שנה, מנפחים את כמות הסחורה שיש במחסנים, או על המדפים. ברגע שאתה מנפח את הכמות, אתה יכול. למה היום דורשים ממך לעשות ספירה כל סוף שנה? למה אנשים היום מנפחים את זה, ומגיעים בסוף שנה, ובסוף מתברר שיש עוד 20,000,000 ₪, 30,000,000 ₪ שבכלל לא נמצאים שם. זה מנפח לך את הרווחיות, כי תכלס יש לך סחורה שעוד לא מכרת.

מר שרון אלפסי : אז פה, לאורך השנים לצערי-

מר רן מנו : אבל באותה מידה עשו פה לדעתי-

מר שרון אלפסי : אני מעז ואומר, כי מותר לי, ששיחקו עם המספרים כדי שהתקציב יהיה מאוזן, בסדר?

(הפסקה בהקלטה)

מר שרון אלפסי : מישהו עוד רוצה להגיד איזה משהו? אז אני רק רוצה לנעול את הישיבה, ולהגיד תודה רבה לכולם. ויאללה, שיהיה לנו בהצלחה.

סיום ישיבת מליאה מס' 12

שרון אלפסי
ראש המועצה המקומית
בית אריה-עופרים